

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ—ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ—ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

“Όσοι ἔχουσιν ὑπερβολικὴν ἰδέαν περὶ τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐνιαίου τῶν Τραπεζῶν ἐπὶ ἐκδόσεως κυκλοφορούντων γραμματίων, οὐδὲν ἐμποδίζει ἵνα ἐπισκεφθῶσι τὰ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις συμβαίνοντα. Ἐκεῖ τὸ προνόμιον δὲν ἤχει καλῶς εἰς τὰ ὦτα τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ· ὁ συναγωνισμὸς εἶναι ἡ κλεῖς τῆς οἰκονομικῆς προαγωγῆς ἐν παντί καὶ ἐπὶ τῆς τραπεζικῆς ἰδιαιτέρως. Ἀπὸ 506 Τραπεζῶν ἐν ἔτει 1834 ηὐξήθησαν αὐταὶ κατὰ τὸ 1861 εἰς 1601, ἤτοι ἐν διαστήματι 27 ἐτῶν ὑπερετριπλασιάσθησαν. Πόσον ἡ ἀνάπτυξις αὕτη τῶν πιστωτικῶν πηγῶν συνδέεται πρὸς τὴν ὅλην τῆς Ὀμοσπονδίας ἐπίδοσιν, περιττὸν νὰ ἀποδειχθῇ ἰδιαιτέρως.

Τὸ σύστημα ἐφ’ ᾧ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος Τράπεζαι ἐλλοιούργησαν κατὰ τὸ προμνησθὲν διάστημα ἀνήκεν ἢ εἰς τὴν ἀνώνυμον ἐταιρίαν ἢ εἰς τὴν ὁμόρρυθμον, τουτέστι καθόσον ἢ σύστασις τῆς Τραπεζῆς ἐστηρίζετο ἐπὶ κυβερνητικῆς ἐγκρίσεως, οἱ συνέταιροι ηὐθύνοντο μέχρι μόνης τῆς μετοχῆς των, καθόσον δὲ οὗτοι δὲν εἶχον προμηθευθῆ ταύτην ἐγκρισιν ηὐθύνοντο δι’ ὅλης τῆς περιουσίας αὐτῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο εἶχε τι τοπικόν, διότι ἐκάστη Τράπεζα περιωρίζετο ἐν τῇ Πολιτείᾳ, καθ’ ἣν συνιστάτο ἢ ἐνεκρίνετο.

Κατὰ τὸ 1863 ὁ τραπεζικὸς τῆς Ὀμοσπονδίας ὀργανι-

σμός έλαβε γενικώτερον χαρακτήρα. Χωρίς να προσβάλη τὰς προϋπάρχουσας Τραπεζὰς ὁ νόμος τῆς 25 Φεβρουαρίου ἤνοιξε τὸ στάδιον εἰς τὰς Ἐθνικὰς λεγομένας Τραπεζὰς, τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία ἐκτείνεται πρὸς ὅλας τὰς Πολιτείας. Κατὰ τὸν νέον νόμον πρὸς σύστασιν τοιαύτης Τραπεζῆς ἀπαιτοῦνται πέντε τοῦλάχιστον συνέταιροι, τὸ κεφάλαιον διαιρεῖται εἰς ἑκατὸν δολλαρίων μετοχὰς, πρέπει δὲ νὰ ὑπερβαίῃ τὰς 200,000 δολ. ἐν πόλεσι, τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς εἶναι ἀνώτερος τῶν 50,000, καὶ τὰς 100,000 δολ. ἐν πόλεσιν ὀλιγανθρωποτέραις· ἐπὶ πληθυσμῶν ὅμως κατωτέρων τῶν 6,000 ἐπιτρέπεται ὡς ἐξαίρεσις καὶ ἡ μέχρι 50,000 δολ. κατάπτωσις τοῦ ἀναγκαίου πρὸς σύστασιν τῆς Τραπεζῆς κεφαλαίου. Ἐν γένει ἅμα τῇ συστάσει τῆς Τραπεζῆς καταβάλλεται τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου τῆς, τὸ ὑπόλοιπον δὲ διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη, καὶ καταβάλλεται διαδοχικῶς κατὰ τοὺς πρώτους πέντε μῆνας.

Ἄμα ὀργανισθῆ ἡ Τράπεζα, καταθέτει παρὰ τῇ Κυβερνήσει χρεώγραφα τῆς Ὁμοσπονδίας, λογιζόμενα 10 τοῖς 10 ὀλιγώτερον τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτῶν, καὶ λαμβάνει εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παρακαταθήκης ταύτης ἀνάλογα τραπεζικὰ γραμμάτια, οὐχὶ ἄνω τῶν 500,000 δολλαρίων, ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁμοιόμορφα κατὰ τὸ χρῶμα, σχῆμα, γράμματα κλπ. πρὸς χρῆσιν ὅλων τῶν Ἐθνικῶν Τραπεζῶν. Ἐπὶ τῶν γραμματίων τούτων δὲν ὑπολείπεται εἰμὴ ἡ ὑπογραφή καὶ ἡ σφραγίς τῆς λαμβανούσης αὐτὰ Τραπεζῆς, ἵνα περιβληθῆ ἡ ὀλοκληρία τῆς κυκλοφορικῆς ιδιότητος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τοιαύτης πρὸς τὰς Τραπεζὰς προμηθείας εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ἡ Ὁμοσπονδικὴ Κυβέρνησις κατασκευάζει οὐχὶ ἀπεριόριστον ἀριθμὸν τραπεζικῶν γραμματίων, ὡς ἤθελεν εἰκάσει τις ἐκ πρώτης ὄψεως. Ἀπαιτεῖται ἡ παρέμβασις τοῦ Νομοθέτου, ἵνα ἐκάστοτε ἀναπτύσσεται ὁ κανονικὸς ἀριθμὸς, ὅστις τοιοῦτο

τρόπως ἀπὸ 30 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἀνέβη τελευταῖον εἰς 382. Ὡστε ἐντεῦθεν προκύπτει εἶδος τι νομοθετικῶν τῶν Τραπεζῶν περιορισμοῦ διὰ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν χορηγητέων τραπεζικῶν γραμματίων. Τὰ γραμμάτια ταῦτα διαιροῦνται εἰς δέκα τάξεις, ἤτοι εἰς 1, 2, 3, 5, 10, 20, 50, 100, 500, 1000 δολλαρίων. Ἡ ἀναλογία τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς πρὸς τὰς τραπεζὰς διανομῆς τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν γραμματίων εἶναι ὅτι τὰ ἀπὸ 1—5 δολ. ποσὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ἕκτον τῆς ὅλης κυκλοφορίας.

Τὰ κυκλοφορικὰ γραμμάτια τῶν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις Τραπεζῶν δύο ἔχουσι ἐγγυήσεις· ἡ πρώτη εἶναι τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῶν καὶ ἡ δευτέρα ἡ προμνησθεῖσα εἰς ὁμοσπονδικὰ χρεώγραφα παρακαταθήκη παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ἣτις εἰς οὐδεμίαν εὐθύνην, ἐκτὸς τῆς φυλάξεως τῆς παρακαταθήκης ταύτης, ὑπόκειται. Πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ σημειωθῆ, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐπὶ τῇ ὄφει ἀνοικτοὺς εἰς χρέωσιν λ)σμοὺς τῶν Τραπεζῶν, ὑποχρεοῦνται αὐταὶ ἵνα ἔχωσι ἐν τῷ ταμείῳ των 15 τοῖς 100 τοῦλάχιστον εἰς μέταλλον καὶ ὅτι ἐν γένει ἀπαγορεύεται ἵνα τὸ παθητικὸν αὐτῶν (ἐκτὸς τῆς κυκλοφορίας εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, τῶν παρακαταθηκῶν, ἀποδοχῶν καὶ μερισμάτων ὀφειλομένων τοῖς μετόχοις) ὑπερβαίῃ τὸ σύνολον τοῦ κατατεθέντος ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τραπεζικὴ κυκλοφορία διατελεῖ ὑπὸ τοὺς δυνατοὺς τῆς προνοίας ὄρους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐποψίν τῆς ἀναγκαστικότητος, ἐκάστη Τράπεζα εἶναι ὑπόχρεως ἵνα εἰς πρώτην ζήτησιν ἀνταλλάσῃ τὰ γραμμάτια τῆς ἢ εἰς νόμισμα ἢ εἰς (ὀπισθοπράσινον greenback) χαρτονόμισμα τῆς Ὁμοσπονδίας. Ὡστε ἡ ὑπαρξίς τοῦ τελευταίου δίδει τὴν κυρίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διεύθυνσιν, δι' ἣν ὅμως δὲν εὐθύνεται ὁ ὑπὸ ἐξέτασιν τραπεζικὸς ὀργανισμὸς, ἀλλὰ τὰ κοινωνικὰ αἴτια, ἐξ ὧν τὸ χαρτονόμισμα κατέστη ἀπαραίτητον δεινόν. Ἐπὶ τοῦ ὅλου σημαντικώτατος εἶναι ὁ μεταξὺ τῶν Ἐθνικῶν ἐν ταῖς

Ἑνωμέναις Πολιτείαις Τραπεζῶν ὑφιστάμενος σύνδεσμος, καθ' ὃν τὰ γραμματῖα πάσης κανονικῶς ἐργαζομένης Τραπεζῆς εἶναι πρὸς ὅλας δεκτά. Τοιοτοτρόπως ἀποτελεῖται καθ' ὅλην τὴν χώραν ἰσχυρότατον σύμπλεγμα πιστωτικῆς οἰκονομίας, τῆς ὁποίας μελετητέον τὰς γενικὰς τάσεις.

Ἀπὸ τοῦ ἀνά χεῖρας ὀργανισμοῦ ἡ τραπεζικὴ ἐν ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτείαις ἀνάπτυξις ἔλαβε τεραστίαν ἀπὸ τοῦ 1863 ἐπίδοσιν. Κατ' αὐτὴν δὲν ὑπολογίζονται αἱ ἀρχαιότεραι Τράπεζαι, ἀλλὰ μόνον αἱ συνεπεῖα τοῦ νόμου τῆς 25 Φεβρουαρίου 1863 καταρτισθεῖσαι. Ὁ ἐπόμενος πίναξ εἶναι ἀκριβὴς τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ φαινομένου εἰκὼν (εἰς ἑκατομ. δολ. παραλειπομένων τῶν δεκάδων χιλιάδων):

Ἔτη	Τράπεζαι	Κεφάλαιον	Χαρτοφυλάκιον	Παρακαταθῆκαι	Κυκλοφορία
1863	66	7,1	5,4	8,4	—
1864	508	86,7	92,2	122,1	45,2
1865	1513	393,1	487,1	500,9	171,3
1866	1644	415,4	603,3	564,6	280,2
1867	1642	420,0	609,6	540,7	293,8
1868	1643	420,6	657,6	580,9	295,7
1869	1617	426,3	682,8	511,4	293,5
1870	1618	430,3	715,9	501,4	291,7
1871	1790	458,2	831,5	600,8	315,5
1872	1940	479,6	877,1	612,2	333,4
1873	1976	491,0	944,2	622,6	339,0
1874	2027	493,7	954,3	669,0	333,2
1875	2087	504,8	986,6	664,5	318,3
1876	2089	499,8	931,3	651,3	291,5

Κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ἀνωτέρω περιόδου συνέβησαν αἱ μᾶλλον καταπληκτικαὶ πρόσδοι, εἰς τὰς ὁποίας πάντως οὐσιῶδες κέκτηται μέρος ἢ ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς ἐπιγενομένη ἀναδιοργάνωσις πολλῶν προηγουμένων τραπεζικῶν καταστημάτων. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1863 εἰς τὸ ἔτος 1864 ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν Τραπεζῶν ἀνέβη ἄνω τοῦ ἑπταπλασίου, τῶν δὲ κεφαλαίων ἄνω τοῦ δωδεκαπλασίου, τῶν δὲ προκαταβολῶν καὶ προεξοφλήσεων ἄνω τοῦ δεκαεπταπλασίου, τῶν δὲ παρακαταθηκῶν ἄνω τοῦ δεκατετραπλασίου. Κατὰ τὴν ἐπομένην δωδεκαετίαν 1865—76

ὁ περὶ οὗ πρόκειται τραπεζικὸς ὀργανισμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς σταθερότητος καὶ τῆς ἐν αὐτῷ κανονικότερας ἀναπτύξεως· καὶ δὲν παρίστανται μὲν τοιαῦτα ἄλματα οἷα τὰ ἐν τῇ προηγουμένη διετίᾳ σημειωθέντα, ἐμπεδοῦνται ὅμως τὰ ἀποτελέσματα καὶ προάγεται ἡ ἐν αὐτοῖς κοινωνικὴ ἐργασία, δι' ὅλης τῆς ποικιλίας τῆς ὁποίας εἶναι δεκτικοὶ οἱ οἰκονομικοὶ ἀριθμοὶ διὰ μέσου τῶν οἰκονομικῶν περιστάσεων. Αἱ Τράπεζαι ἐκείναι, αἵτινες (66 τῷ 1863 καὶ 208 τῷ 1876) ἤρχισαν τῷ 1863 διὰ κεφαλαίου 7 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. δολ. χαρτοφυλακίου 5 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. παρακαταθηκῶν 8 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. καὶ τῷ 1864 διὰ κυκλοφορίας 45 $\frac{2}{10}$ ἑκατομ., ἀνεβιβάσθησαν τῷ 1875 ἐπὶ κεφαλαίου μὲν εἰς 504 $\frac{8}{10}$ ἑκατομ. ἐπὶ χαρτοφυλακίου δὲ τῷ 1875 εἰς 984 $\frac{6}{10}$ ἑκατομ. ἐπὶ παρακαταθηκῶν τῷ 1874 εἰς 669 ἑκατομ. καὶ ἐπὶ κυκλοφορίας τῷ 1873 εἰς 339 ἑκατομ.

Καὶ τοιαύτη μὲν ἡ πρὸς τὴν κοινωνίαν τραπεζικὴ ἐργασία ὑπάρχει ἐν τούτοις καὶ ἰδιαιτέρα ἔποψις πρὸς τὸν δημόσιον θησαυρὸν. Ἐν ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ὅλαι αἱ ἰδιοκτησίαι, κίνηται ἢ ἀκίνηται, θεωροῦνται ἐπίσης ἱεραὶ καὶ ἐπίσης εἰς τὰ δημόσια βάρη ὑποκείμεναι. Ὑπολαμβάνεται δὲ καὶ ὡς ἀντιζύγιόν τι ἡ διὰ τῆς τραπεζικῆς κυκλοφορίας, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, φορολογικὴ λειτουργία. Τοιοτοτρόπως ἐπὶ τῶν Ἑθνικῶν τῆς τῆς Ὀμοσπονδίας Τραπεζῶν ὑπάρχουσι τρεῖς εἰδικοί φόροι καθ' ἑξαμηνίαν πληρονομένοι $\frac{1}{2}$ τοῖς 0]0 ἐπὶ τῶν κυκλοφορούντων τραπεζικῶν γραμματίων, $\frac{1}{4}$ τοῖς 0]0 ἐπὶ τῶν παρακαταθηκῶν, καὶ $\frac{1}{4}$ τοῖς 0]0 ἐπὶ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τοποθετημένα εἰς δημόσια χρεώγραφα. Ὑπολογιζομένων τῶν κατὰ τὸ 1876 κυκλοφορούντων τραπεζικῶν γραμματίων εἰς 291 $\frac{3}{10}$ ἑκατομ. δολ. καὶ τῶν παρακαταθηκῶν εἰς 651 $\frac{3}{10}$, $\frac{1}{2}$ τοῖς 0]0 ἐκ τῶν μὲν καὶ $\frac{1}{4}$ τοῖς 0]0 ἐκ τῶν δὲ, ἰδοὺ ἐκ μόνων τῶν δύο τούτων πηγῶν 3 περίπου ἑκατομ. δολ. διὰ τὰς δημοσίας ἀνάγκας.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ.

Ἐὰν ἀποβλέψη τις εἰς τὰς ἐν τῇ πρακτικῇ μεθόδους τῆς ψηφοφορίας, ἀπανταχοῦ σχεδὸν οἱ ἐκλογικοὶ σύλλογοι διαιροῦνται εἰς δύο στρατόπεδα, ἐξ ὧν τὸ μὲν περιέχει τὰς πλειοψηφίας, τὸ δὲ τὰς μειοψηφίας. Ἀρχεται ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν καὶ ἡ δύναμις τῶν ἀριθμῶν φέρει τὴν νίκην εἰς τοὺς πλείονας. Εἰς μάτην οἱ ἐλάσσονες ἐπικαλοῦνται τὰ ἐν τῇ γνώμῃ αὐτῶν τυχὸν ὑπάρχοντα ἐλατήρια τοῦ ἐν γένει ὀρθοῦ καὶ τοῦ κοινῇ συμφέροντος. Εἶναι ἀσθενέστεροι καὶ πρέπει νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸν νόμον τοῦ ἰσχυροτέρου.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπέρτατος νόμος τῆς ἀνθρωπότητος, ὅστις κατὰ τὰς ἐποχὰς καὶ τὰς χώρας ποῦ μὲν ἀποκαλύπτεται τυραννικὸς, ποῦ δὲ βαρβαρικὸς, ἀπανταχοῦ δὲ εἶναι κατ' ἐξοχὴν θετικὸς. Διότι εἰς τὴν ἰσχὺν ἀνήκει ἡ ἀρχὴ, καὶ τὸ φέρον τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης βαρῦ ξίφος τῆς πολιτείας δὲν εἶναι διὰ χεῖρας ἐκνευρισμένας. Ἐντεῦθεν ὅμως δὲν ἔπεται, ὅτι παρὰ τῷ θρόνῳ τῆς ἐθνικῆς ἰσχύος δὲν ὑπάρχει τόπος καὶ διὰ τὴν φωνὴν τοῦ λόγου, ὅθεν δήποτε οὗτος ἀρέσκεται νὰ ἀποκαλύπτῃ τὰ διδάγματα του, εἴτε ἀπὸ τῶν πολλῶν εἴτε ἀπὸ τῶν ὀλίγων. Τοιοῦτοτρόπως ἀναπτύσσεται ἡ ἔννοια τῆς χρησιμότητος τῶν μειοψηφιῶν. Μὴ ἔχουσαι τὴν ἰσχὺν διατηροῦσι τὴν συμβουλήν. Πρέπει ἐπ' ἀγαθῶ τῆς κοινῆς ὑποθέσεως νὰ δοθῇ αὐταῖς πᾶσα πρὸς τοῦτο εὐκολία.

Ἐντεῦθεν τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τῇ ἐκλογικῇ πρακτικῇ σύστημα τῆς ἐκμηδενίσεως τῶν μειοψηφιῶν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡκιστα σύμφωνον πρὸς τὰς λογικὰς τῆς πολιτείας ἀρχὰς. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονηθῇ καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἐν τῇ ἐκμηδενίσει ταύτῃ ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς πολιτικῆς μηχανῆς δεξιωτάτων πολλακίς μηχανικῶν, οἵτινες

μὴ ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων αὐτοὺς πολλῶν, ἠδύναντο διὰ μείζονος ἐκλογικῆς μετοχῆς τῶν μειοψηφιῶν νὰ χορηγήσωσι τὸ κοινὸν τὴν βοήθειαν τῆς μεγαλοφύας των. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι σημαντικώτατον εἶναι τὸ σύμπτωμα τῶν νεωτέρων χρόνων, καθ' ὃ αἱ ἐκ τῆς ἐκλογῆς παλαιάστρας ἀποχωρήσεις εὐρύνονται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἀκριβῶς ἵνα περιλάβωσιν ἐκείνους οἵτινες ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἔπρεπε νὰ χρησιμεύωσιν ὡς ὀδηγοὶ τῶν ἐκλογικῶν συλλόγων διὰ τὴν ἡρεμίαν τῆς σκέψεως καὶ τὴν προκατασκευὴν τῆς πολιτικῆς ἐμπειρίας. Ἐν γένει ὁ μεταξὺ πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας ἀγὼν ἔχει τι δημαγωγικόν, ὅπερ ἀπογοητεύει ὄσους δὲν ἐνθαρρύνονται ὑπὸ τῆς βροντῶδους τοῦ πλήθους βοῆς.

Ἐπάρχει καὶ ἑτέρα ἔποψις ἀξία ἰδιαιτέρας σκέψεως. Ἐνῶ σχηματίζονται αἱ ἐκλογικαὶ ὁμάδες, ὅσοι ἐννοοῦσι νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐκλογικόν των δικαίωμα πρέπει νὰ καταταχθῶσιν εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ ποινῇ ματαιοπονίας. Πρόκειται δηλαδή περὶ τῆς μειοψηφίας τῶν μειοψηφιῶν, ἥτις καὶ αὐτὴ πρέπει νὰ ἔχη τὴν φωνὴν τῆς ἐν τῇ ὀρθῇ τῆς πολιτείας ἀποκαταστάσει. Ἐὰν π. χ. ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι πέντε χιλιάδες ὁπαδοὶ τῆς κατ' ἐξοχὴν πολιτικῆς ἐπιστήμης, τίνος ἕνεκα αἱ ψῆφοι αὐτῶν διὰ τινος ἐκλογικοῦ συνδυασμοῦ νὰ μὴ μετρηθῶσιν ἰδιαιτέρως; Ὑποθέτω τὸν ἀντιπρόσωπόν των ἀπέναντι τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς μᾶλλον ὀπισθοδρομικῆς ἐπαρχίας. Οὐδὲ ἐναριθμῶς εἶναι ἐν αὐτῇ.

Τοιαῦται εἶναι αἱ γενικαὶ σκέψεις ἐπὶ θέματος, τοῦ ὁποίου τὸ ἐνδιαφέρον δὲν ἔχει ἀνάγκην ἰδιαιτέρας ἀποδείξεως. Μεταξὺ τῶν διαφόρων μελετῶν ἀρκοῦσιν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, δύο νεώταται, τὰς ὁποίας ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη ὀφείλει εἰς τοὺς K. K. Hare καὶ Bailly.

Α'.—Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Hare ἕκαστος ἐκλογεὺς γράφει κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ψηφοδελτίου του τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου ἐκείνου, τὸν ὁποῖον προτιμᾷ πλειότερον παντὸς

ἄλλου· κατόπιν γράφει τὰ ὀνόματα ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐπιβοηθητικῶς ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ἐν τῇ σειρᾷ τὴν ὁποίαν τῷ διαγράφουσιν αἰσυμπάθειά του.

Κατὰ τὴν διαλογὴν ἕκαστον ψηφοδέλτιον λογίζεται δι' ἓν ὄνομα. Ἄμα ὑποψήφιος τις ἐνώσῃ εἰς τὸ πρόσωπόν του τὸν ἀπαιτούμενον ψήφων ἀριθμὸν, ἀνακηρύσσεται ὡς ἐκλεγθεὶς. Ἀκολουθῶν τὰ ψηφοδέλτια, τὰ ὁποῖα περιέχουσι τὸ ὄνομα του, λογίζονται ὑπὲρ τοῦ δευτέρου ἐν αὐτοῖς ὀνόματος· ἄμα δὲ συμπληρωθῆ καὶ πρὸς τοῦτο ὁ νόμιμος ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων, τὰ ὑπόλοιπα λογίζονται ὑπὲρ τοῦ τρίτου ὀνόματος, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Τοιοιουτρόπως ἕκαστον ψηφοδέλτιον ἀξίζει τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἐσκόπει νὰ ἐκφράσῃ. Ὑποθέτω κόμμα διαθέτον 50,000 ψήφων· θὰ ἀναδείξῃ τόσους ἀντιπροσώπους, ὅσα εἶναι τὰ διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐκάστου ἀπαιτούμενα ψηφοδελτίων νόμιμα ποσά. Ἐπομένως ἡ ἐκλογὴ καθίσταται ἀκριβῶς ἀναλογικὴ, χωρὶς νὰ ἀποβάλλῃ καὶ τὸν προσωπικὸν χαρακτῆρα τῆς, διότι ἕκαστος ἐκλογεὺς συντρέχει εἰς τὴν ἐκλογὴν κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἀτομικῶν συμπαιθειῶν του καὶ δὴ ἐν αὐστηρῷ τούτων ὑπολογισμῷ.

Ἡ ἀπλότης καὶ ἡ ὀρθότης τοῦ ἐκλογικοῦ τούτου συστήματος εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὁ Mill ἐθεώρησεν αὐτὸ ὡς μίαν τῶν μεγαλειτέρων ἐν τῷ ἡμετέρῳ αἰῶνι ἀνακαλύψεων τῆς πολιτικῆς. Πρὸς ἐντελῆ καρποφορίαν τοῦ συστήματος τούτου ἀπαιτεῖται ἵνα ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια μὴ ᾖ οὔτε ὑπὲρ πολὺ μικρὰ, ὥστε αἱ παραλλαγαὶ τῶν διαφόρων γνώμῶν νὰ ἐκμηδενίζωνται μὴ δυνάμεναι νὰ συγκροτήσωσι καθ' ἑαυτὰς τὸν νόμιμον ἀριθμὸν τῶν ψήφων, οὔτε ὑπὲρ πολὺ μεγάλη, ὥστε νὰ ἀπόλλυται ὁ ἐκλογεὺς εἴτε ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τῶν ὑποψηφίων εἴτε ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τῶν κατὰ τούτους προσόντων.

Β'.—Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Bailly ἕκαστος ἐκλογεὺς ψηφίζει ἓνα μόνον ὑποψήφιον. Ἀπαιτεῖται δὲ ἵνα ἕκαστος ὑποψήφιος καταθέτῃ ἐπισήμως καὶ δημοσιεύῃ προηγουμένως

νως κατάλογον τῶν συνυποψηφίων του ἐκείνων, πρὸς τοὺς ὁποίους, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ἀπαιτουμένου νομίμου ἀριθμοῦ ψήφων, ἐννοεῖ ἵνα ὑπολογισθῶσι διαδοχικῶς αἱ πλεονάζουσαι ἐπ' ὀνόματί του ψήφοι. Τοιοιουτρόπως ὑποτιθεμένου ὅτι ὑποψήφιος τις λαμβάνει 5,000 ψήφων καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐκλογὴν του ἀρκοῦσι μόνον 4,000, αἱ ὑπόλοιποι 1,000 διατίθενται κατὰ σειρὰν εἰς τὰ ὀνόματα τοῦ δημοσιευθέντος καταλόγου του, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ δι' ἕκαστον τῶν ὑποψηφίων τούτων νομίμου ψήφων ἀριθμοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι συγκεντροῦται ἡ ἐγκλογικὴ δύναμις εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων, οἵτινες διαθέτουσι, τρόπον τινά, τὰς περισσευούσας αὐτοῖς ψήφους, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ἢ τοῦ κόμματος ιδέας.

Ἡ μέθοδος αὕτη σχετίζεται οὐσιωδῶς πρὸς τὸ σύστημα τῆς ἐμμέσου ἐκλογῆς. Οἱ πολῖται προτιμῶντες τὸν μᾶλλον εἰς αὐτοὺς συμπαιθῆ ὑποψήφιον, ἐγκαταλείπουσιν εἰς αὐτὸν τὴν διάθεσιν τῶν ψήφων των. Δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ εἰσέλθῃ τις ἤδη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ἀμέσου καὶ ἐμμέσου ἐκλογῆς. Ἀρκεῖ τὸ ἐν τῇ πρακτικῇ συμβαῖνον· διότι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκλογέων, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, διευθύνονται ὑπὸ ὀδηγῶν, εἴτε ἐν τῇ κοινότητι, εἴτε ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὄλου κράτους.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ προμνησθέντος καταλόγου τῶν ὑποψηφίων, ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι τοιοῦτοι πάντως εἶναι ἐν πάσῃ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ οἱ δημοτικώτεροι, θὰ συμβῆ ὥστε αἱ κυριώτεραι λεπτομέρειαι εἰς τὰς ιδέας νὰ ἔχωσιν ἀντιπροσώπους ἐν τῷ ἐκλογικῷ ἀγῶνι καὶ μάλιστα ἐλπίδας τελικῆς ἐν αὐτῷ ἐπιτυχίας. Ἐν πρώτοις ἕκαστος ὑποψήφιος θὰ φιλοτιμηθῆ νὰ ἐγγράφῃ ἐν τῷ ἑαυτοῦ καταλόγῳ τοὺς μᾶλλον ἐν ὑπολήψει τὰ ὀνόματά των εἶναι τόσα συστατικά τῆς ἐν τῇ κοινότητι θέσεως αὐτοῦ. Ἀκολουθῶν, ἐπειδὴ αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἐν διαφόροις ψηφοδελτίοις συνυπολογίζονται

διαδοχικῶς ἀπὸ ὀνόματος εἰς ὄνομα, δύναται διὰ μόνης τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπολήψεως νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἑαυτὸν καὶ ὁ ἦττον ἐπιτήδειος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς ἀγῶνας τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ψήφων.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐκλογικῶν συστημάτων εἶναι ὅτι ἐν μὲν τῷ τοῦ Hare ὑπερέχουσι μᾶλλον οἱ ἐκλογεῖς, ἐν δὲ τῷ τοῦ Baily οἱ διευθύνται τῶν κινουμένων κατὰ τὸπον ἰδεῶν. Ἐν τῷ πρώτῳ ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον περιορισμένη μέχρις 15—20 ἐκλεξιμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν δύνανται οἱ ἐκλογεῖς νὰ ἐγγράφωσιν ἐν τοῖς ψηφοδελτίοις των 200 π. χ. ὀνόματα ἀντιπροσώπων τοῦ ὅλου ἔθνους· ἐν τῷ δευτέρῳ ὁμοῦς συστήματι ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια δύναται νὰ εἶναι οὐσιωδῶς μείζων, ἐξ οὗπερ μεγαλείτερος ἀριθμὸς γενικῶν ἀνθρώπων κέκτηται πλείονας πιθανότητος ἐπιτυχίας.

Ἄμφότερα τὰ συστήματα ἀποβλέπουσιν εἰς τὸν σκοπὸν, ἵνα ἐκάστη γνώμη, ἀναλόγως τῶν ὀπαδῶν της, ἔχῃ τοὺς ἀντιπροσώπους της ἐν τῷ ἐθνικῷ συνεδρίῳ. Τὸ γε νῦν ἔχον, ἐν αὐτῷ μόναι αἱ πλειοψηφίαι ἐκπροσωποῦνται. Διὰ τὰς μειοψηφίας ὑπολείπεται ἡ δόξα τῶν ἐπιλαχόντων. Ἐν γένει τὸ ἰδανικὸν ἀποτελεῖ ἡ ἀντιπροσώπευσις μᾶλλον τῶν ἀρχῶν ἢ τῶν προσώπων. Ἐὰν π. χ. ἐν τινι περιφέρειᾳ 200 χιλιάδων κατοίκων δύνανται νὰ συναθροισθῶσι τόσαι ἐκλογικαὶ ομάδες, ὅσαι ἀρκοῦσι πρὸς εἰσαγωγὴν 2—3 ὀπαδῶν ἄλλου διοικητικοῦ συστήματος παρὰ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ, τίνος ἕνεκα νὰ κλεισθῇ ἡ πολιτικὴ ὁδὸς εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην; Βεβαίως ἡ κυρία διεύθυνσις ἀνήκει εἰς τὴν ἰσχυρὴν, καὶ οἱ πλείονες εἶναι ἰσχυρότεροι τῶν ὀλιγωτέρων. Ἐρχονται ἐν τούτοις περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ μεγάλοι ἀριθμοὶ καταπλήσσονται ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ μεγάλου αὐτῶν ὄγκου. Τότε ζητεῖται ἡ νέα ἰδέα, ἥτις πρόκειται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν φυσικὸν νόμον τῆς ἀνανεώσεως. Ἡ νέα αὕτη ἰδέα ὑπάρχει ἐν τῷ κοινωνικῷ σώματι, ἐκτὸς ἂν κα-

τεδικάσθη τοῦτο ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς ἀπώλειαν. Τοιουτοτρόπως ἀποκαλύπτεται ἡ δεξιότης τοῦ συντάξαντος τὴν πολιτείαν, καθόσον ἐξησφάλισε τὴν λειτουργίαν τῆς ἰδέας ταύτης, ἐκ μακρᾶς χειρὸς, ἀπὸ δοκιμασίας τοῦτέστι ἐν τῇ πολιτικῇ μηχανῇ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς γαλήνης. Ἡ μέθοδος αὕτη ἔχει τι κοινὸν πρὸς τὰ ἀποθεματικά τῶν ἐπιχειρήσεων κεφάλαια, τὰ ὅποια καθ' ὅσον φθείρεται ἡ παλαιὰ δύναμις κατὰ τοσοῦτον δημιουργοῦσι τὴν νέαν.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ὙΔΑΤΑ.

Τὸ ζήτημα τῶν Ἀθηναϊκῶν ὕδατων συνδέεται τοιουτοτρόπως πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς πρωτεύουσας, ὥστε ἡ ἐκεῖνα πρέπει νὰ αὐξήσωσιν ἢ ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι καταδεδικασμένος εἰς στασιμότητα ἐν μέλλοντι, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον, προσεχεῖ. Ἐπομένως εὐεξήγητος εἶναι ἡ μέριμνα πάντων ἐπὶ ζητήματος τοσοῦτον ζωτικοῦ. Ἐρχεσεν ἡ ἐφετεινὴ ξηρασία, ἵνα γεννήσῃ πλείστας δυσχερείας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἡμερησίων τοῦ ἀστεος ἀναγκῶν. Οὐδὲν ἐμποδίζει, ἵνα τὸ φυσικὸν σύμπτωμα ἐπαναληφθῇ ἐν γένει δὲ καὶ ὑπὸ εὐνοϊκοτέρους διὰ τὸ ὕδωρ χειμερινοὺς ὄρους, παρ' ἐκείνους τοὺς ὁποίους συνήθως ἀπαντῶμεν ἐν τῷ κλίματι τῆς Ἀττικῆς, πολλῶν ἀπέχει τῆς Ἀθηναϊκῆς ζωῆς ἡ ἀφθονία, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ ποιητὴς ὅταν ἔλεγεν «ἄριστον μὲν ὕδωρ, χρυσὸς δέ...»

Ὅθεν πρόκειται νὰ ἀνασχολήσω τοὺς ἑμοὺς ἀναγνώστας ἐπὶ νέας τινος ἀνακαλύψεως, τῆς ὁποίας ἡ χρησιμότης εἶναι προφανῆς οὐ μόνον περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ὑδραγωγείου ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλας ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας ὅπωςδῆποτε διακρίνει ἡ σμικρότης τῆς χορηγομένης ὑδατίνης ποσότητος.

Ἐν γένει τὰ ὕδατα τῆς ξηρᾶς συναθροίζονται ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω· ὅταν ἀπαντήσωσιν ἀδιαπέραστον στρώμα γῆς, ἐξέρχονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἀποτελοῦσι τὰς πηγὰς· ἀπ' ἐναντίας μέχρις οὗ εὐρῶσι τοιοῦτον στρώμα, ἀκολουθοῦσι τὴν ὑπόγειον ροὴν των. Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ ἵνα προμηθευθῇ τις ὕδωρ, πρέπει νὰ ζητήσῃ τὸ ἀφανὲς ρεῦμα αὐτοῦ, ποῦ βαθύτερον καὶ ποῦ ὀλιγώτερον βαθύ. Ἐκαστον οὕτω φρέαρ εἶναι τεχνητὴ πηγὴ, τὴν ὁποῖαν κατασκευάζει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ πείσμα τοῦ ἐλλείποντος ἀδιαπεράστου στρώματος, τὸ ὁποῖον ἂν ὑπῆρχε θὰ ἀπώθει αὐτὸ τὴν πηγὴν τῶν ὑδάτων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ἐκαστος ἐννοεῖ, ὅτι ἐν τῇ ὑπογείῳ ταύτῃ διευθύνσει τῶν ὑδάτων ἐπικρατεῖ, ἕνεκα τοῦ ὑπ' αὐτὴν ἔδαφους, τόση ποικιλία ὅση καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιγείου. Ἐὰν κατασκευάσῃ τις ἀριθμὸν τινα τεχνητῶν πηγῶν (φρέατα) ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας τοῦ ὑπογείου ρεύματος ὑδροστασίας καὶ δι' ὀριζοντείου ὄψεως ἐξαγάγῃ τὰ ἀνακαλυφθέντα ὕδατα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἰδοὺ ὅτι ἡ ξηρὰ τὸ πρὶν ἐπιφάνεια θέλει μεταβληθῇ εἰς ὑγρὰν, ἀναλόγως τῆς συναθροισθείσης ὑδατίνης ποσότητος. Ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν, αὐτὴ εἶναι ἡ καταγωγὴ τῶν ὑδάτων της. Οὐδαμοῦ φαίνεται ἐξωτερικὴ δι' αὐτὰ φυσικὴ πηγὴ. Ἀπ' ἐναντίας ἡ γενομένη ἐξακρίβωσις τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου μαρτυρεῖ, ὅτι ἐξ ὑπογείων πηγῶν καταρτίζονται αἱ προμήθειαι του. Εἶναι δυνατὸν αὐταὶ νὰ αὐξήσωσι ἀνεξαρτήτως τῆς, ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω στρωμάτων τῆς γῆς, τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἀποταμιευτικῆς δυνάμεώς των;

ὑποθέτω ὅτι αἱ ὑπόγειοι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ὑδραγωγείου πηγαὶ εἶναι τόσα ἀνοικτὰ φρέατα, ἐκ τῶν ὁποίων, ἐν ἐλλείψει τεχνητῆς ροῆς, πρέπει ἕκαστος νὰ ὑδρεύηται. Καθὼς ἀπέδειξεν ὁ μηχανικὸς Κ. Donet, ἡ πίεσις τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ἐκ τοῦ μέρους ὅθεν εἰσέρχονται τὰ ὕδατα καὶ ἐκ τοῦ μέρους ὅθεν πρέπει νὰ ἐξαχθῶσι, ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμπόδιον δέκα μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπληροῦντο ὕδα-

τος ἐν τοῖς φρέασι, ἐὰν ἦσαν ταῦτα ἐρμητικῶς πεφραγμένα. Ἐκ τοῦ ὅτι αἱ φρεάτινοι πηγαὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ὑδραγωγείου δὲν εἶναι ἀνοικτὰ ὡς τὰ κοινὰ φρέατα, δὲν ἐπεταὶ ὅτι διατελοῦσι καὶ ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς ἐρμητικῆς περιφράξεως, τοὺς ὁποίους θέλομεν ἰδεῖ ἐν τῷ κατωτέρω συστήματι. Μάρτυς ἡ ἐν καιρῷ βροχῆς θόλωσις τῶν ἡμετέρων ὑδάτων καὶ τὸ μέγα κενὸν τοῦ ὑδραγωγείου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου, δι' ὅλης τῆς λειτουργίας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, χύνεται τὸ ὕδωρ τῶν ὑπογείων πηγῶν αὐτοῦ.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀνακάλυψις τῶν συνεπειῶν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως ἐπὶ τῶν ἀντιστοιχῶν τοῦ ρέοντος ὕδατος ἐπιφανειῶν ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν διακεκριμένον ἀγγρονόμον Κ. Chefdebien, ἵνα μορφώσῃ τὸ ἐπόμενον σύστημα, τὸ ὁποῖον εἶναι κοινὸν τόσον πρὸς τὰς ὑπογείους πηγὰς (φρέατα), ὅσον καὶ πρὸς τὰς ἐπιγείους. Εἰς τὸ μέρος καθ' ὃ ἀναβρῦει τὸ ὕδωρ σχηματίζεται ζώνη μετὰ σκεπάσματος ἐρμητικῶς κεκλεισμένη, ἐπὶ τῆς ὁποίας προσκολλᾶται σωλὴν κεκλιμένον εἰς διεύθυνσιν 50—100 μέτρων· ἀρκεῖ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ σωλήνος διαφορὰ ὕψους 2 μέτρων. Ἀκολουθῶς ἀντλεῖται τὸ ὕδωρ ἐφάπαξ ἐντὸς τοῦ σωλήνος καὶ σχηματίζεται σίφων ἐπὶ τῷ ἐξῆς πορίσματι:

ὑπεράνω μικροῦ ἄλσους, γράφει ὁ Κ. Chefdebien, ὑπῆρχεν ὑγρὰ γῆ, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐνηργήθησαν ἀνασκαφαὶ πρὸς εὐρεσίν ὕδατος. Αἱ ἀνασκαφαί, προχωρήσασαι μέχρι τοῦ ὑπογείου βράχου, ἀπεκάλυψαν ἀπλᾶ κατασταλάγματα καὶ ἀσθενεστάτην φλέβα ὕδατος, τὸ ὁποῖον συνηθροίζετο ἐντὸς τῆς κοίλης βάσεως τῶν ἀνασκαφῶν, διότι μετὰ πολλὰς δοκιμὰς ἀπεδείχθη, ὅτι ἀντλούμενον ἐχρειάζετο 36 ὥρας, ἵνα ἐκ νέου εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ἐντὸς τοῦ κοιλώματος ἀποταμιευθῇ. Ἡ δύναμις αὕτη τῆς ἐντὸς τῶν 36 ὥρῶν ὑδατίνης ἀποταμιεύσεως ὑπελογίσθη εἰς 300 λίτρας, ἐπομένως εἰς ἓν ἡμερονύκτιον τὸ συναθροιζόμενον ὕδωρ ἀνέβαινε εἰς 200 λίτρας, ποσὸν οὐσιωδῶς σμικρὸν ἵνα καθ' ἑαυτὸ χρησιμοποιοθῇ.

Ἀλλὰ τότε παρέστη ἡ μέθοδος τοῦ σίφωνος, ὅστις διὰ σωλῆνος ἐκτάσεως 60 μέτρων ἀπὸ τῆς πηγῆς, κλίσεως $2\frac{1}{2}$ καὶ διαμέτρου 0,012, ἤρχισε τὴν κανονικὴν λειτουργίαν του. Ἀπὸ ἐξ ἡδὴ ἐτῶν κατήρτισεν αὕτη πηγὴν διαρκῆ, ἀνευ οὐδεμιᾶς διακοπῆς, παρέχουσα 36 ἑκατόλιτρα ὕδατος κατὰ 24 ὥρας, ἧτοι 18 φορές πλείοτερον τοῦ ὅσον παρεῖχε προηγουμένως τὸ προμνησθὲν κοίλωμα τῶν ἀνασκαφῶν.

Τοιαῦτα πορίσματα ἀπανταχοῦ εἶναι ἀξία τῆς ἰδιατέρας μερίμνης τῶν γαιοκτητῶν, οἵτινες διασκελίζουσι ὑγρά μέρη τῶν ἰδιοκτησιῶν των, μὴ ὑποπτευόμενοι τὴν ὑδατίνην δύναμιν, τὴν ὁποίαν δύνανται ἐξ αὐτῶν νὰ ὠφεληθῶσιν. Ἐξαιρέτως ἡ διοίκησις τῶν Ἀθηναϊκῶν ὑδάτων πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ἀνακαλύψεως. Διότι ἀπὸ τοῦ ἐκτεθέντος περὶ τὴν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν μηχανισμοῦ προκύπτει αὐξήσις τῆς παραγωγικότητος τῶν πηγῶν εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον σχεδόν, τὸ ὅποιον, καὶ εἰς τὸ ἥμισυ ἂν περιορισθῇ καὶ εἰς τὸ τρίτον διὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου, πάντως ἀνάγεται εἰς σημαντικωτάτην ἔποψιν τῆς τοῦ ἡμετέρου ἀστεος οἰκονομίας.

ΦΙΛΟΔΙΚΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Βεβαίως εἰς διάγνωσιν τῆς ἐν τίνι τόπῳ κοινωνικῆς ἐπὶ δεδομένου θέματος καταστάσεως πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν μᾶλλον τὰ ἐν τῷ προάγεσθαι ἐθνικὰ πορίσματα παρά τὰ ἐν παρακαταθήκῃ, οὕτως εἰπεῖν, ἀποτεταμιευμένα· διότι αἱ μὲν ἀποθήκαι εἰς παρωχημένους ὄρους ἀνήκουσιν, ἡ δὲ ἐν ἐνεργείᾳ ζωὴ ἀποτελεῖ τὸν σφυγμὸν τῆς ἐπικρατείας.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, προκειμένου νὰ ἐξακριβωθῇ κατὰ προσέγγισιν ὁ βαθμὸς τῆς ἐντάσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι φιλοδικίας, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ὡς βάσιν τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1871 πορίσματα τῆς δημοσιευθείσης ἐπισήμου δικαστικῆς καταστατικῆς, ἐν τοῖς ὁποίοις ἐπὶ μὲν τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων (Ἄρειος Πάγος, Ἐφετεῖα, Πρωτοδικεῖα), συναντῶνται αἱ ἀπὸ προηγουμένων ἐτῶν 17,971 ἐκκρεμεῖς δίκαι μετὰ τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγγραφεισῶν 61,132, τὸ ὅλον δίκαι 79,103, ἐπὶ δὲ τῶν μονομελῶν (Εἰρηνοδικεῖα) αἱ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος εἰσαχθεῖσαι δίκαι ἀναβιβάζονται εἰς 94,204. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τούτοις δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις, ὅτι ἐπὶ τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων δυνατὰ εἰσὶ διπλαῖ πολλάκις ἐγγραφαὶ καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ ὅλου δὲν πρέπει τις νὰ νομίσῃ ὅτι ὁ ἐν ἔτει 1871 καθ' ὅλα τὰ δικαστήρια τῆς Ἑλλάδος ἀριθμὸς 173,307 δικῶν, ἀφορᾷ ἐν γένει νέας δίκας. Εἶναι τοσαύτη ἡ ποικιλία τῆς διαδικαστικῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν, κατὰ τὰ διάφορα νομικὰ στάδια, ὥστε ἐπιτρέπονται σπουδαῖαι ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῆς γενικῆς παρατηρήσεως ἀμφιβολίαι.

Ἀλλ' ὡς προεῖπον, ἡ ἀριθμητικὴ αὕτη προϋπόθεσις εἶναι ἡ μᾶλλον κανονικὴ, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία εἰς σπουδὴν τοῦ κοινωνικοῦ τῆς φιλοδικίας φαινομένου. Ἐπομένως ἐξεταστέαι αἱ ἀναλογίαι αὐτῆς πρὸς τὸν τῆς ἐπικρατείας πληθυσμὸν. Ἐπειδὴ δὲ γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1870, ὅτι ἀναβιβάζεται οὗτος εἰς 1,457,894, κατοίκους, ἐκάστη τῶν προμνησθεισῶν 173,307 δικῶν ἀντιστοιχεῖ πρὸς $8\frac{1}{2}$ σχεδὸν ἀνθρώπους. Ἐὰν δὲ συνδυάσωμεν τὰς δίκας ταύτας πρὸς τὴν οἰκογενειακὴν ἔποψιν, ὑπολογιζομένων τῶν ἐν Ἑλλάδι οἰκογενειῶν εἰς 327,809, ἰδοὺ ὅτι, κατὰ μέσον ὄρον, ἐπὶ δύο οἰκογενειῶν ἡ μία ἔχει τὸν ἕνα πόδα εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἐξαιρουμένων τῶν 1479 δικῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, δυνάμεθα νὰ σπουδάσωμεν τὸ ἀνά χειρας φαινόμενον, καθ' ὅσον

τοῦτο ἐκτυλίσσεται ἐν ἔτει 1871, ἀπὸ τῶν ἀπολειπομένων ἐν τοῖς ἐτέροις δικαστηρίοις δικῶν, κατὰ τὰς διαφόρους τοπικὰς περιφερείας. Διαιρουμένης οὕτω τῆς Ἑλλάδος εἰς τέσσαρας μεγάλας Ἐφετεῖων περιφερείας, ἐν μὲν τῇ τῶν Ἀθηνῶν, περιλαμβάνουσα πληθυσμὸν 451,065, ἀνήκουσι 55,448 δίκαι, ἐν δὲ τῇ τοῦ Ναυπλίου ἐπὶ πληθυσμοῦ 495,191 ἀριθμοῦνται 60,049 δίκαι, ἐν δὲ τῇ τῶν Πατρῶν ἐπὶ πληθυσμοῦ 346,576 ὑπολογίζονται 36,892 δίκαι, ἐν δὲ τῇ τῆς Κερκύρας ἐπὶ πληθυσμοῦ 143,557 ἀνήκουσι 19,439 δίκαι. Ἀναλόγως ὁ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας πληθυσμὸς εἶναι μᾶλλον φιλόδικος, καὶ ὁ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν μᾶλλον συμβιβαστικός. Θέλομεν ἰδεῖ κατ'ἐπαρχίας ἀκριβεστέραν ἐκτύλιξιν τοῦ συμπτώματος τούτου.

Τιθεμένων κατὰ μέρος τῶν ἐνώπιων τῶν Ἐφετεῖων 14,920 δικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων μία ἀναλογεῖ πρὸς 59 $\frac{1}{4}$ μὲν κατοίκους ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν (7599 δίκαι, 451065 κάτοικοι), πρὸς 105 δὲ κατοίκους ἐν τῇ τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου (4732 δίκ. 495,191 κατ.), πρὸς 168 $\frac{1}{2}$ δὲ κατοίκους ἐν τῇ τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν (2054 δίκ. 346576 κάτ.), πρὸς 263 $\frac{1}{3}$ δὲ κατοίκους ἐν τῇ τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας (535 δίκ. 143557 κάτ.),—αἱ ἀπολειπόμεναι 156,908 δίκαι ἀνήκουσιν εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα καὶ τὰ Εἰρηνοδικεῖα, ἧτοι 62704 εἰς τὰ πρῶτα καὶ 94204 εἰς τὰ δεύτερα. Ἰδοῦ πῶς διανέμονται ἀμφότεραι πρὸς ἐκάστην Πρωτοδικεῖου περιφερείαν:

Περιφέρεια	Δίκαι.				
	Πληθυσμὸς	Πρωτοδ.	1 ἐπὶ κατ.	Εἰρηνοδ.	1 ἐπὶ κατ.
Ἀθηνῶν	436804	11156	14	12112	11 $\frac{1}{4}$
Σύρου	123299	3989	31	2442	50
Χαλκίδος	82541	1997	41 $\frac{1}{2}$	3657	21 $\frac{1}{2}$
Λαμίας	61517	2560	24	4730	13 $\frac{1}{2}$
Παρνασσίδος	46914	1117	42	2835	16 $\frac{1}{2}$

Περιφέρεια	Δίκαι.					
	Πρωτοδικεῖου.	Πληθυσμὸς	Πρωτοδ.	1 ἐπὶ κατ.	Εἰρηνοδ.	1 ἐπὶ κατ.
Ναυπλίου		127820	7832	16 $\frac{3}{4}$	7911	16
Σπάρτης		105851	2977	35 $\frac{1}{2}$	7317	14 $\frac{1}{2}$
Καλαμών		130417	6615	19 $\frac{1}{4}$	10080	13
Τριπόλεως		131740	4390	30	7249	18
Πατρῶν		98495	5826	17	6937	11 $\frac{1}{2}$
Μεσολογγίου		121693	2378	51	6790	18
Λευκάδος		30765	1199	25 $\frac{3}{8}$	2980	10 $\frac{1}{3}$
Ζακύνθου		44557	1335	33 $\frac{1}{2}$	1683	26 $\frac{1}{3}$
Ἠλείας		51066	1235	41	2055	24 $\frac{3}{4}$
Κεφαλληνίας		67509	2086	32 $\frac{1}{2}$	2871	23 $\frac{1}{2}$
Κερκύρας		76048	5401	14	2847	9

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ μὲν νῆσος τῆς Κερκύρας διατελεῖ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πυραμίδος τῆς φιλοδικίας, διότι ἐπὶ 14 ἀνθρώπων εἰς κρούει τὴν θύραν τοῦ Πρωτοδικεῖου καὶ ἐπὶ 9 ἀνθρώπων εἰς κρούει τὴν θύραν τοῦ Εἰρηνοδικεῖου. Παρὰ τῇ νήσῳ τῆς Κερκύρας, ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν δικῶν τοῦ Πρωτοδικεῖου, συμβαδίζουσιν αἱ Ἀθηναί (ἀργαίας συναφείας ἕληνη), ἐν αἷς ἐπίσης ὑπολογίζεται μία δίκη ἐπὶ 14 ἀνθρώπων τῆς περιφερείας. Δύο δὲ ἐπαρχίαι, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν Κυκλάδων, διατελοῦσι εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα· εἶναι τὸ Μεσολόγγιον ἐπὶ τῶν δικῶν τοῦ Πρωτοδικεῖου καὶ ἡ Σύρος ἐπὶ τῶν τοῦ Εἰρηνοδικεῖου.

Ἐν γένει ἐπὶ τῶν Πρωτοδικεῖων φιλοδικότεραι εἶναι ἐν τῇ ἐπομένῃ σειρᾷ αἱ περιφερείαι Κερκύρας (1 δίκη ἐπὶ 14 κατοίκων), Ἀθηνῶν (1:14 $\frac{1}{4}$), Ναυπλίου (1:16 $\frac{3}{4}$), Πατρῶν (1:17) κλπ. ἦττον δὲ φιλόδικοι αἱ περιφερείαι Μεσολογγίου (1:51), Παρνασσίδος (1:42), Χαλκίδος (1:41 $\frac{1}{2}$), Ἠλείας (1:41), Σπάρτης (1:35 $\frac{1}{2}$) κλπ. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐπόψεως τῶν δικῶν τοῦ Εἰρηνοδικεῖου φιλοδικότεραι εἶναι αἱ περιφερείαι τῆς Κερκύρας (1:9), Λευκάδος (1:10 $\frac{1}{3}$), Ἀθη-

νῶν (1:14 $\frac{1}{4}$), Πατρῶν (1:14 $\frac{1}{2}$) κλπ. ἦττον δὲ φιλόδοικοι αἱ περιφέρειαι Σύρου (1:50), Ζακύνθου (1:26 $\frac{1}{3}$), Ἠλείας (1:24 $\frac{2}{3}$), Κεφαλληνίας (1:23 $\frac{1}{2}$), Χαλκίδος (1:24 $\frac{1}{2}$) κλπ.

Βεβαίως τόποι, ἐν οἷς αἱ συναλλαγαὶ εὐρίσκονται εἰς μείζονα ἀνάπτυξιν, παρέχουσι πλείονα εἰς τοὺς δικαστικούς ἀγῶνας τροφήν. Ἄλλ' ὁ σκοπὸς μου δὲν εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν αἰτίων. Ἄρκει μοι ἡ ἐκ τῶν ἐνόντων θεβαίωσις τοῦ φαινομένου τῆς ἐν Ἑλλάδι φιλοδικίας. Κατὰ πόσον συντρέχουσι εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ αἱ συναλλακτικαὶ ἀνάγκαι, αἱ νομοθετικαὶ ἐλλείψεις ἢ αἱ προσωπικαὶ τάσεις, ἄλλου χρόνου μελέτημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1877.

Χάρις εἰς τὸ ἐν Βιέννη σταθερῶς ἐδρεῦον Διεθνὲς Σιτολογικὸν Συνέδριον, τοῦ ὁποίου αἱ συναθροίσεις ἀπὸ τοῦ 1873 τελοῦνται περιοδικῶς κατ' Αὐγούστον μῆνα, γνωρίζομεν κατὰ προσέγγισιν τὴν, κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος, ἐπὶ τῶν σιτηρῶν παραγωγικὴν δύναμιν τοῦ σημαντικωτέρου μέρους τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ Συνέδριον ἔκθεσις τῆς διορισθείσης πρὸς γενικὴν ἐξέλεγχξιν ἐπιτροπῆς καθυστερῆ πρὸς ἰκανὸν ἐτι ἀριθμὸν χωρῶν, εἴτε λόγῳ ἀκριβείας, εἴτε ἕνεκα ἀπολύτου ἐλλείψεως ἀπογραφικῶν πληροφοριῶν, παραλειπόμεναι αἱ χῶραι αὗται ἐκ τῆς προκειμένης οἰονεὶ λογοδοσίας τῆς γεωργικῆς ἐργασίας τῆς ἀνθρωπότητος, ἀποτελοῦσι ἐνδεικτικὸν σημεῖον τῆς ἐν τῷ μέλλοντι διευθύνσεως τοῦ Βιενναίου Συνεδρίου, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν ἀπανταχοῦ περιστάσεων. Ὅπως δὴποτε αἱ συγκεντρωμέναι ἤδη πληροφορίαι, ἀπὸ τόσης ποικιλίας τόπων καὶ κλιμάτων, δύνανται νὰ δώσωσι τὴν, κατὰ μέσον ὄρον, γενικὴν ἔννοιαν ἐπὶ τῆς καθολικῆς σιτοπαραγωγῆς τοῦ 1877.

ΑΥΣΤΡΟ-ΟΥΓΓΑΡΙΑ.—Ἐὰν ἀναλύσωμεν τὴν παραγωγικὴν δύναμιν αὐτῆς ἀπὸ τεσσάρων δημητριακῶν εἰδῶν, ἦτοι τοῦ σίτου, τῆς σικάλειας, τῆς κριθῆς καὶ τῆς βρώμης, παρατηροῦμεν, α) ἐπὶ τοῦ σίτου, ὅτι ἐν γένει κατ' ἀμφοτέτερα τὰ τμήματα τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης προκύπτει, σχετικῶς πρὸς τὴν κατὰ μέσον ὄρον ἐνιαυσίαν παραγωγὴν, περίσσευμα κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἐν μὲν τῇ Οὐγγαρίᾳ 3,750,000 ἑκατολίτρων, ἐν δὲ τῇ λοιπῇ χώρᾳ 4,500,000, ἦτοι ἐν ὅλῳ 8,250,000· ὥστε ἐπειδὴ κατὰ μέσον ὄρον, καθ' ἕκαστον ἔτος, ἡ Αὐστρο-Ουγγαρία ἐξάγει τέσσαρα περίπου ἑκατομ. ἑκατολ. σίτου, ἔπεται ὅτι δύναται νῦν νὰ ἐξαγάγῃ δέκα περίπου ἑκατομμύρια, συνυπολογιζομένου δηλαδὴ καὶ τοῦ προεκτεθέντος περισσεύματος τῆς ἐφετεινῆς παραγωγῆς.—β) Ἐπὶ τῆς σικάλειας ὑπολογίζεται περίσσευμα κατὰ τὸ ἔτος 1877, σχετικῶς πρὸς τὴν κατὰ μέσον ὄρον ἐνιαυσίαν παραγωγὴν, περὶ τὰ 3,000,000 ἑκατόλιτρα, ἐξίσου σχεδὸν διανεμόμενα μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ τῆς λοιπῆς χώρας· λαμβανομένης δὲ ὑπ' ὄψιν τῆς ἐν τῇ δεκαετίᾳ 1864—74 μέσης εἰς σικάλιν ἐξαγωγῆς, δύναται αὕτη νὰ περιλάβῃ νῦν περὶ τὰ 4 ἑκατομ. ἑκατολ.—γ) Ἐπὶ τῆς κριθῆς δὲν φαίνεται εὐνοηθεῖσα ἡ Αὐστρο-Ουγγαρία ἐν τῇ ἐφετεινῇ παραγωγῇ· ἐὰν ἐν τισὶ ἐπαρχίαις ὑπάρχει περίσσευμα, ἐν ἄλλαις ἀπαντᾶται ἐλάττωσις. Ὅπως δὴποτε ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἐτῶν μέση ἐνιαυσία ἐξαγωγή τῆς εἰς κριθὴν ὑπολογίζεται εἰς δύο περίπου ἑκατομ. ἑκατολ.—δ) ἐπὶ τῆς βρώμης ἡ Οὐγγρικὴ παραγωγὴ ὑπῆρξεν ἦττον εὐτυχῆς τῆς ἐν τῇ λοιπῇ χώρᾳ· κατ' ἀμφοτέτερα τὰ τμήματα ὑπολογίζεται περίσσευμα δύο περίπου ἑκατομ. ἑκατολ· ὥστε λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἐκ τοῦ προηγουμένου ἔτους παρακαταθηκῶν, δύναται ἡ ἐξαγωγή νὰ ἀναβῇ νῦν μέχρι 4 ἑκατομ. ἑκατολ.

GERMANIA.—Ἐν γένει ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεῖα εἶναι κατωτέρα τῆς κατὰ μέσον ὄρον ἐνιαυσίας παραγωγῆς. Τοιούτρόπως λογιζομένης ταύτης εἰς 100, παρήχθη κατὰ τὸ

έτος 1877 ἐι μὲν τῆ Πρωσσία σίτος 94,7, σίκαλις 98,7, κριθὴ 83,7, βρώμη 83,0, πατάται 96,4· ἐν δὲ τῷ Ἄνω-βέρω σίτος 85, σίκαλις 101, κριθὴ 82, βρώμη 83, πατάται 87· ἐν δὲ τῆ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ρήνου σίτος 110 καὶ σίκαλις 94 περίπου· ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ δουκάτῳ τῆς Βάδης σίτος καὶ κριθὴ 85 περίπου, σίκαλις περί τὰ 100· ἐν τῷ Παλατινάτῳ σίτος 77 περίπου, σίκαλις 85, κριθὴ 90, βρώμη ὑπὲρ τὰ 100· ἐν Βυρτεμβέργῃ σίτος 95, σίκαλις 105, κριθὴ 75, βρώμη 90· ἐν τῇ Φραγκονίᾳ καὶ Σουαβίᾳ σίτος καὶ κριθὴ 100 περίπου ἐν τῇ πρώτῃ καὶ 85—90 ἐν τῇ δευτέρᾳ, σίκαλις καὶ βρώμη 100 σχεδόν· ἐν τῇ Ἄνω καὶ Κάτω Βαυαρίᾳ σίτος 115, σίκαλις καὶ βρώμη 90, κριθὴ 70· ἐν τῇ μεσημβρινῇ Βαυαρίᾳ σίτος περί τὰ 117, σίκαλις 102, κριθὴ 125 τοῦλάχιστον, βρώμη 103 περίπου· ἐν τῇ Σαξωνίᾳ σίτος καὶ σίκαλις περί τὰ 100.

ΕΛΒΕΤΙΑ.—Ἡ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῶν Ἄλπεων παραγωγὴ δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο ζώνας, τὴν ἀρκτικὴν πρὸς τὸν Ρήνον καὶ τὴν ὀρεινὴν πρὸς τὰς Ἄλπεις· ἐπὶ τοῦ ὅλου, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ παραχθεὶς κατὰ τὸ 1877 σίτος ἰσοδυναμεῖ πρὸς μέσην ἐνιαυσίαν παραγωγὴν, 100 τοῖς 0|0 περίπου· ἡ σίκαλις 50 τοῖς 0|0· ἡ κριθὴ καὶ ἡ βρώμη ὀλιγώτερον ἔτι.

ΡΩΣΣΙΑ.—Ἡ ἐφετεινὴ τῆς εὐρείας ταύτης χώρας παραγωγὴ δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς διάφορα τμήματα· ἐν τῷ ἀνατολικῷ τοῦ Σαρατόβ, Ἀστραχάν, Σαμάρα, Πάνσο καὶ Γαμπόν εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν· ἐπὶ μέσης ἐνιαυσίας παραγωγῆς 100, ἐν τῷ τμήματι τῆς Ποδολίας παρήχθη κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος σίτος 115, σίκαλις 80, κριθὴ καὶ βρώμη 75· ἐν τῇ κεντρικῇ καὶ μεσημβρινῇ Ρωσσίᾳ σίτος 125, βρώμη 100, κριθὴ καὶ σίκαλις ὑποδεεστέρα· ἐν τῇ Βεσσαραβίᾳ σίτος καὶ σίκαλις ἀνω τῶν 100, κριθὴ ὑποδεεστέρα.

ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ.—Ἐν γένει παρίσταται εὐρωστος ἡ ἐφετεινὴ τῆς χώρας ταύτης ἐσοδεία. Ἐπαινοῦνται ἰδιαιτέρως

ὁ σίτος ἐν Μολδαβίᾳ καὶ ἡ σίκαλις τόσον διὰ τὴν ποιότητα ὅσον καὶ διὰ τὴν ποσότητα. Κατόπιν ἔρχονται ἡ κριθὴ καὶ ὁ ἀραβόσιτος τῆς μεγάλης Βλαχίας, ἐνῶ ἡ κατὰ τὴν μικρὰν Βλαχίαν παραγωγὴ αὐτῶν ὑπολογίζεται οὐσιωδῶς ὑποδεεστέρα.

ΓΑΛΛΙΑ.—Ἡ κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος ἐσοδεία τῆς χώρας ταύτης κατετάχθη εἰς πέντε κατηγορίας. Ἐπὶ τοῦ σίτου ὑπῆρξε καλλίστη εἰς 2 νομοὺς, καλὴ εἰς 16, μέση εἰς 29, μετρία εἰς 32 καὶ κακὴ εἰς 9· ἐπὶ τῆς σικάλεως καλλίστη εἰς 4 νομοὺς, καλὴ εἰς 10, μέση εἰς 15, μετρία εἰς 32, καὶ κακὴ εἰς 11· ἐπὶ τῆς βρώμης καλλίστη εἰς 4 νομοὺς, καλὴ εἰς 27, μέση εἰς 29, μετρία εἰς 21 καὶ κακὴ εἰς 2· ἐπὶ τῆς κριθῆς καλλίστη εἰς 5 νομοὺς, καλὴ εἰς 14, μέση εἰς 13, μετρία εἰς 27 καὶ κακὴ εἰς 7.

ἌΓΓΛΙΑ.—Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία αὐτῆς ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ σίτου κατωτέρα τῆς μέσης καὶ μάλιστα χειροτέρα, κατὰ τινὰς, τῆς τοῦ τελευταίου ἔτους· ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῆς κριθῆς, ὅπως οὖν δὲ καλλιτέρα ἐπὶ τῆς βρώμης.

ΕΛΛΑΣ.—Δὲν ἐμποδίζει ἡ καθυστέρησις αὐτῆς ἐν τῇ γεωργικῇ Καταστατικῇ, ἵνα ἀποταθῶμεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν της ἐμπόριον, ὅπως συλλάβωμεν τὴν ἀπαιτουμένην γενικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔννοιαν. Κατὰ τὴν τριετίαν 1872—74, ἐξήγαγεν ἡ ἡμετέρα χώρα σίτου κοιλά 1792, κριθῆς 3202 καὶ ἀραβόσιτου 402, εἰσήγαγε δὲ σίτου κοιλά 8,420,622, κριθῆς 465,385 καὶ ἀραβόσιτου 902,206. Αὕτη εἶναι ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἡ κανονικὴ κατάστασις. Εἶναι τόσον ἀσήμαντος ἡ ἐξαγωγὴ καὶ τόσον ἐνδεικτικὴ ἡ εἰσαγωγὴ περὶ τῆς σημασίας τῶν ἐξωθεν θρεπτικῶν ὑλῶν, ὥστε ἡ μεταξὺ γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἀνθρωπίνου πληθυσμοῦ ἀναλογία οὐ δεῖται περαιτέρω διὰ τὴν Ἑλλάδα σχολίων.

ΑΓΡΙΑΙ ΕΛΑΙΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Ἐπὶ ἤρξεν ἀρχαιοτάτη παράδοσις ἐν Ἑλλάδι, ὅτι ἡ ἐλαία ἐδώρηθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Θεᾶς. Οὐτε οἱ μεταξὺ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνες ἐθαυματουργήσαν τὸ δένδρον τῆς ἐλαίας, οὔτε οἱ ἔξωθεν πανάρχαιο οἰκισταὶ τὴν μετεφύτευσαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ κλίματι. Ἡ ἐλαία εἶναι ἰθαγενὲς τῆς Ἑλλάδος φυτὸν. Μάρτυς ἡ ἀκαλλιέργητος ἐξοχή της, ἐν τῇ ὁποίᾳ μεταξὺ θάμνων θαλερῶν καὶ θέσεων ἐρημικῶν ὑψώνει ἡ ἀγρία ἐλαία τὴν εἰρηνικὴν μετὰ τινος γλυκείας μελαγχολίας κεφαλὴν της.

Ἡ καλλιέργεια τῆς ἐλαίας, καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς, ἐνεργεῖται διὰ μεταφυτεύσεως ἢ δι' ἐκχερσώσεως. Τὸ πρῶτον σύστημα συνίσταται εἰς τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τοπὸν μεταφορὰν νεαρῶν ἡμέρων ἢ ἀγρίων δενδρυλίων, ὡς π. χ. ἐν Μεγάροις ἔξωθεν τῶν ὁποίων παρατηρεῖ τις ὀλόκληρα φυτῶρια ἐκ τῶν τελευταίων παρασκευαζόμενα εἴτε πρὸς ἐμπορίαν εἴτε πρὸς φυτεῖαν προσεχῆ. Τὸ δεύτερον σύστημα συνδέεται οὐσιωδῶς πρὸς τὴν ἐμφάνισιν τῶν πυκνῶν πληθυσμῶν, διότι τόπος ἀραιῶς κατωκημένος ὀλίγον ἐνδιαφέρεται εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ πλοῦτου βιομηχανικῆς δραστηριότητος αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ συστήματος τούτου ὁ Ἕλληνας νομοθέτης εἰργάσθη τῷ 1856 μετὰ διαφέροντος ἀναλόγου πρὸς τὴν ἔξοχον σημασίαν τῆς γεωργικῆς τοῦ τόπου ἀναπτύξεως.

Κατὰ τὴν νομοθετικὴν ταύτην ἐργασίαν πρόκειται ἰδίως περὶ τῶν ἐθνικῶν ἀγριελαιῶν, τῶν κειμένων τοῦτέστι ἐν τὸς ἐθνικῶν κτήσεων. Εἶναι κατὰ πάντα λόγον αἰσθητικώταται ἐνεκεν τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἐσχηματίσθη ἡ νεώτερα ἰδιοκτησία, αἱ μὴ ἐπιδεκτικαὶ προχείρου καλλιέργειας γαῖαι ἐγκατελείφθησαν εἰς τὸν δημόσιον θησαυρὸν τῶν σκοτεινῶν οἰκονομικῶν περιόδων. Κατὰ τὸν νόμον τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1856 ἐθνικαὶ ἀγριελαιῖαι, περιεχόμεναι ἐντὸς

ἀκαλλιέργητων τόπων κατὰ δέκα τοῦλάχιστον ἐν ἐκάστῳ στρέμματι (1000 πήχεων), παραχωροῦνται πρὸς ἐξημέρωσιν εἰς τὸν πρῶτον αἰτήσοντα· ὁ κληρὸς ἀποφασίζει ἐπὶ συγχρόνων αἰτήσεων. Ἀλλὰ καὶ ἂν περιέχωνται ἐν τῷ στρέμματι ὀλιγώτεραι ἐλαῖαι μέχρι πέντε κατ' ἐλάχιστον, δύναται ἡ Κυβέρνησις διὰ Β. διατάγματος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἰτουμένην παραχώρησιν, ἐν τόποις ἀνεπιδέκτοις πάσης ἄλλης καλλιέργειας καὶ μὴ ὑπὸ δασῶν κεκαλυμμένοις· ἐκ τῆς διαστολῆς δὲ ταύτης συνάγεται ὅτι ἐπὶ δέκα κατὰ στρέμμα ἀγριελαιῶν δύνανται καὶ δασώδεις περιφέρειαι νὰ παραχωρηθῶσι. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὅλην παραχωρητέαν ἔκτασιν, δὲν δύναται αὕτη οὔτε ἐλάσσονα τῶν 50 οὔτε πλείονα τῶν 1000 ἀγρίων ἐλαιοδένδρων νὰ περιέχη.

Ἐντὸς πέντε μὲν ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ὀφείλει ὁ λαβὼν αὐτὴν νὰ ἐκχερσώσῃ τὰς παραχωρηθείσας αὐτῷ γαῖας, ἐκρίζωνων τοῦτέστι τοὺς θάμνους, βότους καὶ ἄλλα περιττὰ φυτὰ, ἐντὸς δὲ τριῶν ἐτῶν ὀφείλει νὰ ἐγκεντρίσῃ τὰ ἀγρία ἐλαιόδένδρα καὶ τὰ μεταξὺ αὐτῶν κείμενα λοιπὰ δένδρα, φυτεύων συγχρόνως τὰ κενὰ διαστήματα δι' ἐλαιῶν καὶ ἄλλων προσοδοφόρων δένδρων, ἐν γένει δὲ ὀφείλει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἐκχερσώσεως, ἐγκεντρίσεως καὶ ἐμφυτεύσεως μέχρις ἐντελοῦς ἐξημερώσεως καὶ καλλιέργειας τοῦ κτήματος.

Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις δὲν ἐξετέλεσε τὰς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις του, τὸ δημόσιον καταφεύγει εἰς τὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα μετὰ προσήκουσαν βεβαίωσιν τῆς καθυστερήσεως ἀποφαίνονται τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κτήματος εἰς τὸ ἔθνος, ἀνευ τινος ἀποζημιώσεως διὰ τὰς τυχόν γενομένας ἐργασίας καὶ ἄλλα ἔξοδα ἐκτὸς τῶν οἰκοδομῶν, ὑποχρέου μάλιστα τοῦ εἰς ὃν εἶχε παραχωρηθῆ τὸ κτῆμα, ἵνα ἀποζημιώσῃ αὐτὸς τὸ δημόσιον διὰ πᾶσαν ἐπιζήμιον ἐκκοπὴν ἢ ἐκρίζωσιν ἀγριελαιῶν καὶ ἄλλων δένδρων.

Ἀπ' ἐναντίας ἐκτελουμένων τῶν προμνησθεισῶν ὑπο-

χρεώσεων, ὁ καλλιεργητὴς καθίσταται μετὰ παρέλευσιν δώδεκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἰδιοκτητικῆς τοῦ ἡμίσεος τοῦ κτήματος, πραγματοποιουμένης τῆς διανομῆς διὰ κλήρου ἐνώπιον τοῦ νομάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοῦ δημάρχου καὶ τῶν αἰτησαμένων καλλιεργητῶν. Τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκον ἡμισυ ἐκποιεῖται κατὰ τὸν νόμον περὶ φθαρτῶν κτημάτων, προτιμωμένου ὁμοίως εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην τοῦ καλλιεργητοῦ, ἐὰν πρὸ τῆς διαμονῆς ἐκφράσῃ τὴν τοιαύτην ἐπιθυμίαν του, ὅτε ἐκτιμᾶται διὰ δύο πραγματογνωμόνων (ἐν διαφωνίᾳ αὐτῶν διορίζει τὸ δικαστήριον ἐπιπραγματογνώμονα) ἡ ἀξία τοῦ ὅλου καὶ πληρόνει ὁ καλλιεργητὴς τὴν ἡμίσειαν, κατὰ τὸ πεμπτημόριον μὲν τοῖς μετρητοῖς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου καὶ πρὸ τῆς παραδόσεως τούτου εἰς αὐτὸν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀφ' ἧς εἰδοποιηθῆ ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τὸ ὑπόλοιπον δὲ ἀτόκως εἰς 10 ἐτησίαις δόσεις, κατὰ πᾶσαν πρώτην Σεπτεμβρίου ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους, δεκτῶν οὐσῶν κατ' αὐτὸ τῶν ὁμολογιῶν τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου συστηθείσης Τραπεζῆς, τῶν φαλαγγιτικῶν καὶ ἄλλων δημοσίων γραματίων.

Ἡ πρόνοια τοῦ νομοθέτου δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸ μέλλον, ἀλλὰ καὶ τὰς εἰς τὸ παρελθὸν τῆ ἀδείας ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως γενομένης ἐγκεντρίσεως ἐθνικῶν ἀγριελαιῶν. Ἴσως μάλιστα τὰ ἐνδιαφερόμενα ἐκ τούτων συμφέροντα ἐχρησίμευσαν ὡς πρώτη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀφετηρία. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, οἱ προγενέστεροι ἐγκεντρίσαντες ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς μετὰ τὸν νόμον τοιοῦτους, κατὰ δὲ τὰ προεκτεθέντα συγκροτεῖται καὶ πρὸς ἐκείνους ἡ ἰδιοκτησία, ἐὰν παρῆλθον μὲν δώδεκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγκεντρίσεως, αἱ περιέχουσαι δὲ τὰς ἀγριελαιῶν γαῖαι ἐξεχερσώθησαν ἐντελῶς καὶ συνεπληρώθησαν κατὰ τὰ κενὰ αὐτῶν. Ἐὰν δὲν παρῆλθον ἢ δωδεκαετία, συγχωρεῖται ἡ συμπλήρωσις τῆς καὶ μετὰ τὸν νόμον· ἐὰν δὲν ἐγένετο ἢ ἐντελῆς ἐκχέρσις

σις καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν, χορηγοῦνται πρὸς τοῦτο ἐξ πλήρη ἔτη.

Κατὰ πόσον ὁ νόμος οὗτος ἐλειτούργησε μέχρι τοῦδε, ἀπόκειται εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους Διοίκησιν, ἵνα δώσῃ τὰς προσηκούσας ἐξηγήσεις, τόσον ἀναγκαίας ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρεται ἡ ἐθνικὴ ἰδιοκτησία καὶ ἡ τοῦ ὅλου δημοσίου σκοποῦ προαγωγή. Ὅ, τι γνωρίζομεν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἶναι ὁ προβιβασμὸς τῶν καλλιεργουμένων ἐν Ἑλλάδι ἐλαιοδένδρων ἀπὸ 2 $\frac{1}{10}$ ἑκατομμυρίων τῷ 1834 εἰς 8 ἑκατομμύρια τῷ 1854. Κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας καταστατικὴν ἐν ἔτει 1863 οἱ καλλιεργούμενοι ἐλαιῶνες τῆς χώρας συνεποσοῦντο εἰς 370,000 στρέμματα, ἀποτελοῦντες 27,1 τοῖς 100 ἐπὶ τῆς ὅλης ἐκτάσεως τῶν καλλιεργουμένων δενδροφυτειῶν.

Ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν δεκαετηρίδα ἐξαγωγή τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλαίου, — ἀνεξαρτήτως τῆς προσθήκης τῶν Ἰονίων νήσων, ἐν αἷς αἱ ἀγριελαιῖαι δὲν μετέχουσι τῆς ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι καὶ τῇ Πελοπόννησῳ σπουδαιότητος, τὸ ἐλαιον δὲ εἶναι οὐσιωδέστατος κλάδος παραγωγῆς, — δύναται νὰ δώσῃ γενικὴν τινα ἔννοιαν περὶ τῆς ἐν διαστήματι 15 σχεδὸν ἐτῶν περαιτέρω ὠθήσεως τῆς ἐλαιοκαλλιεργείας. Βεβαίως μένει πάντοτε ἀμφίβολος ἡ ἕκτασις τῶν πράγματι ἐξημερωθέντων ἀγριελαιῶνων. Ἐν τούτοις πάντως ἔχουσι καὶ οἱ καρποὶ αὐτῶν τὸ μέρος των ἐν τῇ ἐπομένῃ π. χ. κινήσει τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡμῶν ἐμπορίου. Τῷ 1870 ἐξήχθησαν 3,819,399 ὀκ. ἐλαιον (4,627,633 ὄρ.), τῷ 1871 ὀκ. 9,243,257 (ὄρ. 10,694,331), τῷ 1872 ὀκ. 2,592,543 (ὄρ. 2,970,603), τῷ 1873 ὀκ. 6,384,471 (ὄρ. 6,740,692), τῷ 1874 ὀκ. 2,949,442 (ὄρ. 2,888,364).

Ἡ φυσιολογικὴ διαφορὰ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης καθ' ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἐτῶν ἐλαιοπαραγωγῆς ἐξασκεῖ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς εἰδικῆς σημασίας τῶν ἀνά χειρας ἀριθμῶν. Ἀρκεῖ ἡ παρατήρησις ὅτι κατὰ τὸ 1874 τὸ ἔ-

λαιον κατείχε τὴν τετάρτην θέσιν ἐφ' ὅλου τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἡμῶν ἐμπορίου. Ἐὐ φαινόμενον τοῦτο φέρει κατὰ νοῦν ἀρχαίους χρόνους, καθ' οὓς ἡ ἐξαγωγή τοῦ ἐλαίου τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας ἀπετέλει τὴν κυριωτέραν τῶν οἰκονομικῶν βάσεων τῆς διεθνοῦς ἀνταλλαγῆς. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ καλλιέργεια τῆς ἐλαίας ἐπετρέπετο εἰς μόνους τοὺς καθαροὺς καὶ ἡ συλλογὴ τῶν καρπῶν τῆς ἰδιαιτέρως εἰς τὰς παρθένους. Ὁ Σόλων ἀπηγόρευε τὴν ἐκρίζωσιν τῶν ἐλαιῶν καὶ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτὸν, ἐκτὸς δύο διὰ τὰς δημοσίας τελετὰς καὶ τὰς κηδείας, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 100 δραχμῶν καὶ ἰσαξίῳ ἀμοιβῇ πρὸς τὸν καταγγελέα, δι' ἕκαστον δένδρον. Ἡ οἰκονομικὴ σημασία τῆς ἐλαιοκαλλιέργειας πρὸς τοιοῦτους τόπους, οἷος ὁ τῆς Ἀττικῆς ἐξηγεῖ μέγα μέρος τῆς διοικητικῆς κατ' αὐτὴν προσοχῆς. Αὐτὸς ὁ Ἄρειος Πάγος διώριζε τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν ἐλαιῶνων καὶ ἐδίκαζε τὰ κατ' αὐτοὺς ἀνομήματα.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται, τόσον ἀπὸ τῆς νεωτέρας ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτέρας ἡμῶν ζωῆς, ἀνήκουσιν εἰς τὸ εὐρὺ μέλλον τῆς ὁσημέραι ἐπιτεινομένης παρ' ἡμῶν ἐλαιοκαλλιέργειας. Ἡ ἀγρία ἐλαία ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ ὡς αἰώνιον σύμβολον τῆς διευθύνσεως, τὴν ὁποίαν ἡ φυσιολογικὴ τῆς χώρας συγκρότησις παρέχει εἰς τὴν γεωργικὴν βιομηχανίαν. Ἐόποι ἐν οἷς ἡ ἐλαία φύεται αὐτομάτως καὶ ὁ κόπος τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν αὐτῆς ἀποτελεῖ πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς καλλιέργειας τῆς, βεβαίως δὲν δύνανται νὰ παραπονεθῶσιν ἐπὶ σκληρότητι τῆς φύσεως. Τὶ νὰ εἴπωσιν οἱ ἀρκτικοὶ ἐκεῖνοι λαοί, τῶν ὁποίων οἱ διὰ μακρῶν ἀγώνων παρασκευαζόμενοι γεωργικοὶ καρποὶ κυνδυνεύουσι τὴν ἐκ τοῦ παγετώδους βορρᾶ καταστροφὴν ἐν αὐτῷ τῷ σταδίῳ τῆς συγκομιδῆς των!

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ.

Ἐκ τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος δυνάμεθα νὰ μελετήσωμεν ἰδιαιτέρως τὸ περὶ φυλακῶν τμήμα αὐτοῦ. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν παρ' ἡμῶν ἐξεταστικῶν καὶ ποινικῶν φυλακῶν οἱ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν προϋπολογισμοὶ τῆς ἐπικρατείας παριστῶσι τὴν ἐπομένην ἀξιοπαρατήρητον ἐλάττωσιν: Κατὰ μὲν τὸ 1874 δραχ. 4,147,358,—κατὰ δὲ τὸ 1875 δρ. 4,126,653,—κατὰ δὲ τὸ 1876 δρ. 4,093,827. Πῶς! Αἱ πολυειδεῖς, κατεπίγουσαι καὶ ὄντως βαρεῖαι τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν ἀνάγκαι ἀποβάλλουσιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τὴν ἀνθρωπικὴν καὶ διοικητικὴν σημασίαν των διὰ τοὺς κινουντας τὴν Κυβερνητικὴν Οἰκονομίαν; Ἀλλὰ νομίζω, ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι κατ' ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ὁσημέραι ἡ κοινωνία αἰσθάνεται ἐν ἑαυτῇ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τῶν φυλακῶν ζητήματος, καὶ ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ Οἰκονομία δὲν ἔλαβε τὰ τελευταῖα μαθήματά της, οὔτε ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ οὔτε ἀπὸ τὴν φοβερὰν τῆς εἰρκτῆς διδασκαλίαν...

Ἐὰν λάβωμεν ὡς θέμα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1876, παρατηροῦμεν ὅτι διὰ μὲν τοὺς ὑποδίκους ἀπαιτοῦνται ἐν Ἑλλάδι δρ. 273,245, διὰ δὲ τοὺς καταδίκους δρ. 820,582. Καὶ τὰς μὲν πρῶτας διαχειρίζεται τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τὰς δὲ δευτέρας τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ κατ' εἶδος διάθεσις τῶν ποσοτήτων τούτων ἔχει ὡς ἑξῆς.

Φυλακαὶ Ὑποδίκων.—Α') Εἰς ἐνιαύσια ἐνοίκια ἰδιωτικῶν κτιρίων πρὸς χρῆσιν φυλακῶν δρ. 16855. Ἡτοι

α) δι' ἀνδρικός φυλακὰς δρ. 22,855· τὰ μείζονα ἐνοίκια ἐν Σύρω καὶ ἐν Σπάρτῃ (1) ἀνά δρ. 1800, ἐν Ἀθήναις (Γκαρπολά) δρ. 1680, ἐν Χαλκίδι 1560, ἐν Καλάμαις 1500, ἐν Μεσολογγίῳ 1380, ἐν Λαμίᾳ 1200, ἐν Λευκάδι 900, ἐν Πύργῳ 720, ἐν Κυπαρισσίᾳ 600, ἐν Ναυπλίῳ 480. β) Διὰ γυναικείας φυλακὰς δρ. 2,208· τὸ μείζον ἐνοίκιον ἐν Σύρω δρ. 600, ἐν Χαλκίδι, Ναυπλίῳ καὶ Μεσολογγίῳ ἀνά δρ. 240, ἐν Πύργῳ καὶ Ἀμφίση ἀνά δρ. 180, ἐν Κυπαρισσίᾳ 150, ἐν Καλάμαις 120, ἐν Πάτραις 90 καὶ ἐν Τριπόλει 48. γ) Δι' ἐνδεχομένας ἄλλας ἐνοικιάσεις δρ. 1027. δ) Εἰς ἐπισκευὰς παντὸς εἴδους τῶν ἐν χρήσει ἐξεταστικῶν φυλακῶν δρ. 6000.

β) Εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ δρ. 30,490, ἐξ ὧν διὰ τὸ ἀνώτερον τῆς ἐπιστάσεως τῶν φυλακῶν δρ. 20,290· ἢτοι α) διὰ 18 ἐπιστάτας (3 πρὸς δρ. 80 κατὰ μῆνα, 7 πρὸς δρ. 70 καὶ 8 πρὸς δρ. 60) καὶ 8 ὑποεπιστάτας (πρὸς δρ. 50) τῶν ἀνδρικῶν φυλακῶν, τὸ ὅλον δρ. 19,420 κατ' ἔτος· β) διὰ 6 ἐπιστατρίας τῶν γυναικείων φυλακῶν (2 πρὸς δρ. 10 κατὰ μῆνα, 2 πρὸς δρ. 8 καὶ 2 πρὸς δρ. 6 !) τὸ ὅλον 576· γ) δι' ἀντιμισθίαν προσωρινῶν ἀντικαταστατῶν δρ. 394.—Τὸ ὑποδεέστερον τῆς ὑπηρεσίας προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ 17 ὑπηρετῶν, δι' οὓς (πρὸς δρ. 50 κατὰ μῆνα) ἀπαιτοῦνται δρ. 10,200.

γ) Ἡ συντήρησις τῶν ὑποδίκων περιλαμβάνει τὸ χονδρότερον ποσόν. Ὑπολογιζομένων ἐκείνων εἰς 1300 ἄτομα περίπου, προσδιορίζεται ἡ περὶ αὐτὰ δαπάνη εἰς δρ. 219,900. Ἐξ αὐτῶν α) ἡ τροφοδοσία ὑπολογίζεται εἰς δρ. 187,200 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1839, 23 Ἰανουαρίου 1840 καὶ 20 Δεκεμβρίου 1854 διαταγμάτων, κατὰ τὰ ὅποια ἕκαστος ὑπόδικος λαμβάνει εἰς ἄρτον κλπ. 40 λεπτά καθ' ἑκάστην· πρέπει εἰς τὸ ὅλικόν τοῦτο ποσόν τοῦ ἐνιαυτοῦ νὰ προστεθῶσι καὶ δρ. 1560, διανεμητέαι ἀναλόγως μεταξὺ τῶν διαφόρων τοῦ κράτους ἐξεταστικῶν φυλακῶν διὰ χορήγησιν προσθέτου τροφῆς κατὰ

τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 διάταγμα· β) ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενούντων ὑποδίκων ἐργεταὶ κατόπιν, ὑπολογιζομένη καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς δρ. 13,540· γ) ἡ πλύσις τῶν ἐνδυμάτων τῶν ὑποδίκων δρ. 6000· δ) ὁ φωτισμὸς τῶν φυλακῶν δρ. 5600· ε) ἡ ἀγορὰ σκευῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ὑποδίκων δρ. 3000· ς) ἀντιμισθία ἱερέων καὶ δαπάναι ἱεροπραξιῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς δρ. 2000· ζ) ἡ ἀγορὰ ἐνδυμάτων διὰ τοὺς ἀπορωτέρους τῶν ὑποδίκων δρ. 1000.

Φυλακαὶ Καταδίκων.—Α) Ἐκτὸς τῶν δημοσίων ποινικῶν φυλακῶν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας εἰς μισθώσεις ἰδιωτικῶν κτιρίων πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ὑπελογίσθη κατὰ τὸ 1876 εἰς δρ. 33,234, ἐν αἷς περιλαμβάνεται α) μίκρον μέρος διὰ τὰς φυλακὰς τῶν διὰ χρέη κρατουμένων, β) 20,000 δρ. δι' ἀποζημιώσεις καὶ ἐπισκευὰς τῶν μισθουμένων οἰκιῶν, καὶ γ) 7314 δρ. διετεῖς ἐνοίκιον τῶν φυλακῶν Πύργου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1874 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1875 (2).

β) Ἡ ἐν γένει ὑπηρεσία τῶν ποινικῶν φυλακῶν, ἀποτελουμένη ἐξ 110 προσώπων, ὑπολογίσθη εἰς δρ. 87,048 διανεμομένης ὡς ἐξῆς: Σωφρονιστήριον Κερκύρας 24 πρόσωπα, 25224 δρ. Σωφρονιστήριον Κεφαλληνίας 13 πρόσωπα, 10140 δρ. Σωφρονιστήριον Ζακύνθου 14 πρόσωπα, 9492 δρ. Φυλακαὶ Ἰθάκης 7 πρόσωπα, 3300 δρ. Διὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα 52 πρόσωπα, 38892 δρ. Ὑπάρχουσι κατ'

(1) (2) εἶναι ἀξιοπεριέργον, ὅτι ἡ Σπάρτη καὶ ὁ Πύργος, πόλεις οὐσιωδῶς δευτερεύουσαι, ὑπερτεροῦσι τὰς λοιπὰς ὡς πρὸς τὴν ὑπερτέλεισιν τῶν διὰ φυλακὰς μισθωμάτων. Ἡ φυλακὴ Γκαρπολά ἐν Ἀθήναις ἀντὶ 1680 δρ. κατ' ἔτος, καὶ ἡ μὲν φυλακὴ Σπάρτης ἀντὶ δρ. 1800 ἢ δὲ φυλακὴ Πύργου ἀντὶ 3657 ! Ὑποθέτω ὅτι πολλοὶ ἀναγνώσται ἔχουσι πλείονα ἔτι περιέργειαν, τὴν ὅποιαν ἀτυχῶς μόνον τὰ συμβόλαια καὶ αἱ κατ' αὐτὰ ποικιλότητα περιστάσεις δύνανται νὰ εὐχαριστήσωσι.

αὐτὴν 4 κεντρικαὶ φυλακαὶ καταδίκων Πύλου, Ρίου, Ναυπλίας καὶ Χαλκίδος, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ἓνα ἐπιστάτην ἀντὶ δρ. 30 κατὰ μῆνα, καὶ ἓνα βοηθὸν ἀντὶ δρ. 60. Ἀπέναντι τῆς ἐλσεινότητος τῶν μισθῶν τούτων, ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κερκύρας ὁ μὲν διευθυντῆς λαμβάνει δρ. 400 ὁ δὲ ὑποδιευθυντῆς δρ. 200 (ὑπάρχει καὶ ἐπιστάτης ἰδιαιτέρος τῶν ποινικῶν καὶ τῶν διὰ χρέη φυλακῶν ἀντὶ δρ. 80 μετὰ 2 φυλάκων ἀνά δρ. 45 ἕκαστος), ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κεφαλληνίας ὁ διευθυντῆς δρ. 200, ἐν τῷ τῆς Ζακύνθου δρ. 180. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν φυλακὴν Ἰθάκης, ὑπάρχει ἐπιστάτης ἀντὶ δρ. 70. Κατὰ δὲ τὴν ὀρησκευτικὴν καὶ ἰατρικὴν ἐπικουρίαν, ἐν Κερκύρα μὲν ὁ ἱερεὺς ἀντὶ δρ. 72 καὶ ὁ ἰατρὸς ἀντὶ δρ. 150, ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲ ἀμφότεροι ἀνά δρ. 50, ἐν Ζακύνθῳ δὲ δρ. 60 ὁ α' καὶ 50 ὁ β', ἐν Ἰθάκῃ δὲ 20 δρ. ὁ α' καὶ 30 ὁ β'. Κατὰ τὸ λοιπὸν κράτος ἡ ἱερατικὴ καὶ ἰατρικὴ αὕτη ἐργασία ἐν ὄλῳ δρ. 5000.

Τὸ ὑποδεέστερον προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐν μὲν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κερκύρας ἐξ 4 γραφέως (δρ. 80) 1 ἀρχιφύλακος (δρ. 80), 8 τεχνιτῶν φυλάκων α' τάξεως (ἀνά δρ. 70 ἕκαστος), 9 ὁμοίων β' τάξεως (ἀνά δρ. 60) καὶ 1 κουρέως (δρ. 20). ἐν δὲ τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κεφαλληνίας ἐξ 9 τεχνικῶν φυλάκων α' τάξεως (ἀνά δρ. 55 ἕκαστος) καὶ 1 γυναικοφύλακος (δρ. 50). ἐν δὲ τῷ Σωφρονιστηρίῳ Ζακύνθου ἐξ 8 τεχνιτῶν φυλάκων α' τάξεως (ἀνά δρ. 55 ἕκαστος), 1 γυναικοφύλακος (δρ. 30), 1 κουρέως (δρ. 25) καὶ 1 ψάλτου (δρ. 6). ἐν δὲ τῇ φυλακῇ Ἰθάκης ἐξ 1 ἀρχιφύλακος (δρ. 60), 2 φυλάκων (ἀνά δρ. 40) καὶ 1 κουρέως (δρ. 15). Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς τοῦ κράτους φυλακὰς 16 ὑπηρετᾷ (ἀνά δρ. 40 ἕκαστος κατὰ μέσον ὄρον).

Πρὸς πλήρη ἀπαρίθμησην τοῦ προσωπικοῦ πρέπει νὰ σημειωθῶσι δύο ἐπιστατοῦντες ὑπαξιωματικοὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς Παλαμιδίου (ἀνά δρ. 25), 1 ἐπιστάτης τῶν ἐλαφροποιῶν ἐν Καλάμαις (δρ. 50), 2 ὑποεπιστάται τῶν ἐν

Ἀθῆναις καὶ ἐν Πάτραις φυλακῶν (ἀνά δρ. 60), 5 ἐπιμίσθια (ἀνά δρ. 15) εἰς ἐπιστάτας ἐξεταστικῶν φυλακῶν διὰ τὴν ἐπιστάσιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ποινικῶν φυλακῶν. Ὑπάρχει καὶ δι' ἕκτακτον προσωπικὸν, κατὰ τὰς χρεῖας τῆς ὑπηρεσίας, ποσότης ὀλικῆ δρ. 4000. Ἰδιαιτέρα ὀφείλεται μνεῖα α) ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιστατίας τῶν γυναικείων φυλακῶν Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας (ἀνά δρ. 50), Χαλκίδος (δρ. 25), Μεσολογγίου καὶ Λαμίας (ἀνά δρ. 45), Πατρῶν, Καλαμῶν, Σπάρτης καὶ Πύργου (ἀνά δρ. 40), Κυπαρισσίας (δρ. 42 $\frac{1}{2}$), Τριπόλεως (δρ. 6!) καὶ β) ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐπιστάτας τῶν διὰ χρέη φυλακῶν Ἀθηνῶν, Σύρου καὶ Πατρῶν (ἀνά δρ. 60), Τριπόλεως, Καλαμῶν, Λαμίας, Ναυπλίου, Σπάρτης, Μεσολογγίου, Λευκάδος, Πύργου, Ἀμφίσσης καὶ Κυπαρισσίας (ἀνά δρ. 60).

Γ) Ἡ συντήρησις τῶν καταδίκων περιλαμβάνει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὰ ἑξῆς θέματα: Τροφή (ἐπὶ τῇ αὐτῇ καὶ κατὰ τοὺς ὑποδίκους προεκτεθείση βάση), καθαρισμὸς ἐνδυμάτων, ἐνδυμασία καὶ ὑπόδυσις γυμνητευόντων καὶ στρωμνῆ, νοσηλεία καὶ φάρμακα, φωτισμὸς καὶ καθαριότης τῶν καταστημάτων, μετακόμισις καταδίκων, σκεύη, δεσμά, κλπ. Ἡ ἐπὶ τοῦ ὄλου αὐτῶν δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς δρ. 700,300. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς κρατούμενοι ἀναβιβάζονται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς 2500, ἕκαστος κατάδικος ἀπαιτεῖ πρὸς συντήρησίν του δρ. 280 κατ' ἔτος.

Ἐκ τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ
(φυλ. 11, Ἰούνιος 1876).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν κυριωτέρων δέκα καὶ ἑξ τελωνείων αὐτῆς, κατὰ τὰς τελευταίας δημοσιεύσεις τῆς ἐπισήμου καταστατικῆς, ἀνε-

βιβάζοιεν ἐν τῇ πρώτῃ ἑξαμηνίᾳ τοῦ 1877 εἰς ἀξίαν δρ. 58, 234,861, λογιζομένης ὁμοῦ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, ἀντὶ 51,189,462 δρ. εἰς ἂς ἀνῆλθε κατὰ τὴν ἀντίστοιχον ἑξαμηνίαν τοῦ 1876. Ἐπάρχει λοιπὸν διαφορὰ πλεόντων ἑξαπομ. δρ. διὰ τὴν αὐτὴν ἑξαμηνίαν ἢ ἐξιδιαιτέρας οὔσα σημασίας πόσον διὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους γενικὴν τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ ἐμπορίου χαλάρωσιν, ἴσως καὶ διὰ τὴν ἐγγυτέραν θέσιν ἡμῶν πρὸς τὰς ἀνατολικὰς περιπλοκάς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, ἡδυνήθη τοῦ μόνου ναυανθῆξ, ἀλλὰ καὶ περὶ πλεονθὰ προβιβάθη.

Ἡ δημόσιον ἡμέρα μέρη τοῦ ἐμπορίου τούτου κατὰ τὴν αὐτὴν ἑξαμηνίαν τοῦ 1877 ἀποβλέπει εἰς τὴν Ἀγγλίαν 16, 78 ἑκατομ. δρ. παραλειπομένων τῶν δεκάδων χιλιάδων, κατόπιν δὲ ἔρχονται ἡ Τουρκία 12 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. ἡ Αὐστρία 40, ἡ Γαλλία 6 $\frac{1}{10}$, ἡ Ρωσία 5 $\frac{1}{10}$, ἡ Ἰταλία 4 $\frac{1}{10}$, ἡ Ρουμανία 4 $\frac{1}{10}$, ἡ Ἀμερική $\frac{1}{10}$, ἡ Γερμανία $\frac{1}{10}$, ἡ Αἴγυπτος $\frac{1}{10}$, ἡ Ὀλλανδία $\frac{1}{10}$, τὸ Βέλγιον ὑπὸ τὸ $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. Καὶ κατὰ μὲν τὴν εἰσαγωγὴν τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἐμπόριον τῆς Ελλάδος ἀναβιβάζεται εἰς δρ. 45,648,710, πλεόν τῆς ἀντιστοίχου ἑξαμηνίας 1876 κατὰ τέσσαρα ἑκατομ. δρ. κατὰ δὲ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς δρ. 42,646,454, πλεόν τῆς αὐτῆς ἀντιστοίχου ἑξαμηνίας κατὰ τρία ἑκατομ. δρ. Ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς πρόισταται ἡ Ἀγγλία 41 $\frac{6}{10}$ ἑκατομ. δρ. παραλειπομένων τῶν δεκάδων χιλιάδων, κατόπιν δὲ ἔρχονται ἡ Τουρκία 10 $\frac{4}{10}$ ἑκατομ. ἡ Αὐστρία 7 $\frac{6}{10}$, ἡ Γαλλία 5 $\frac{1}{10}$, ἡ Ρωσία 5 $\frac{2}{10}$, ἡ Ἰταλία 3 $\frac{1}{10}$, ἡ Ρουμανία $\frac{6}{10}$, ἡ Αἴγυπτος, Ὀλλανδία καὶ τὸ Βέλγιον ἀνὰ $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. Ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς πρόισταται πάλιν ἡ Ἀγγλία 4 $\frac{6}{10}$, ἔπονται δὲ ἡ Αὐστρία 2 $\frac{3}{10}$, ἡ Τουρκία 1 $\frac{2}{10}$, ἡ Γαλλία $\frac{2}{10}$, ἡ Ρουμανία $\frac{6}{10}$, ἡ Γερμανία $\frac{2}{10}$, ἡ Αἴγυπτος $\frac{1}{10}$, καὶ ἡ Ὀλλανδία $\frac{1}{10}$.

Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ κατὰ Ἰούνιον 1877 ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ελλάδος, ἀναβιβάζεται τοῦτο εἰς δρ. 9,303,933, ἀντὶ δρ. 8,106,944 τοῦ Ἰουνίου 1876

τουτέστι ἐπὶ πλεόν διαφορὰ κατὰ 1 $\frac{3}{10}$ ἑκατομ. Ἴδου πῶς διαμοιράζεται τὸ ἐμπόριον τοῦτο μεταξὺ τῶν διαφορῶν εἰδῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν :

Α') Εἰσαγωγὴ.—α) Δημητριακοὶ καρποὶ ἀξίας δρ. 2,652,264, τὸ πλεῖστον ἐκ Τουρκίας 1,379,722 καὶ ἐκ Ρωσίας 1,094,004. β') Ὑφάσματα ἀξίας δρ. 4,206,974, ἤτοι βαμβακῆρὰ 606,555, μάλλινα 369,533, βαμβακομάλλινα 66,394, λινα 87,954, μεταξωτὰ 45,537, διάφορα 64,004, τὸ πλεῖστον ἐξ Ἀγγλίας 647,805, Γαλλίας 329,305, Αὐστρίας 122,739 κλπ. γ) Ξυλεία ἐν γένει ἀξίας δρ. 457,686, ἤτοι οἰκοδομήσιμος 300,660 (ἐξ Αὐστρίας 222,845) ναυπηγήσιμος 29,467 (ἐκ Τουρκίας 29,034), ἐκλεκτὴ 7,438 (ἐκ Τουρκίας 5,435), εἰς βαρελοσάνιδα 66,406 (ἐξ Ἰταλίας 25,293, ἐξ Αὐστρίας 23,094 καὶ ἐκ Τουρκίας 18,049), εἰς στεφάνια 47,796 (ἐξ Ἰταλίας 38,694, Τουρκίας 8,500, καὶ Αὐστρίας 605), εἰς σκεύη 5,949 (ἐξ Αὐστρίας 3,832, Γαλλίας 902, Ἀγγλίας 620, Τουρκίας 565). δ) Παστὰ ἐν γένει ἀξίας δρ. 329,639, ἤτοι ἐξ Ἰταλίας 174,660, Ἀγγλίας 68,834, Ἀμερικῆς 33,723, Αὐστρίας 23,468, Τουρκίας 18,970, Γαλλίας 9621 καὶ Αἰγύπτου 666. ε) Ζάκχαρι ἀξίας δραχ. 300,243, ἤτοι ἐξ Αὐστρίας 124,979, Γαλλίας 76,546, Ἀγγλίας 46,840, Ὀλλανδίας 40,201, Ἰταλίας 7,547, Αἰγύπτου 3,492, Τουρκίας 668. ς') Δέρματα ἀξίας δρ. 253,446, ἤτοι ἀκατέργαστα 162,085, καὶ κατειργασμένα 91,034, ἀμφοτέρωθεν τὸ πλεῖστον ἐκ Γαλλίας 102,794, ἐξ Ἰταλίας 55,290, Ἀγγλίας 49,265 καὶ Αὐστρίας 32,756. ζ') Ἐλαιον ἐν γένει δρ. 234,723, τὸ πλεῖστον ἐξ Ἀμερικῆς (πετρέλαιον) 157,094, ἔλαιον κοινὸν ἐκ Τουρκίας 48,584, καὶ λινοσπέρματος ἐξ Ἀγγλίας 48,296. η) Σίδηρος ἀξίας δρ. 234,444, ἤτοι κατειργασμένος 192,084, καὶ ἀκατέργαστος 42,057, ἀμφοτέρωθεν τὸ πλεῖστον ἐξ Αὐστρίας 79,864, Γαλλίας 71,795, καὶ Ἀγγλίας 68,945. θ') Βαφαὶ καὶ στιψώματα ἀξίας δρ. 179,548, τὸ

πλείστον ἐκ Τουρκίας 132,325 καὶ Ἀγγλίας 35,064. ι) Καφές ἀξίας δρ. 171,448, τὸ πλείστον ἐκ Γαλλίας 90,184, Αὐστρίας 37,678, καὶ Ἀγγλίας 36,032. ια) Ὀρίζιον ἀξίας δρ. 156,885, τὸ πλείστον ἐξ Ἰταλίας 66,745, Ἀγγλίας 58,540, καὶ Αὐστρίας 25,665. ιβ) Ζῶα ἐν γένει ἀξίας δρ. 135,435, τὸ πλείστον ἐκ Τουρκίας 134,925. ιγ) Ποτὰ ἐν γένει ἀξίας δρ. 126,356 (ὁ οἶνος διὰ δρ. 14,859), τὸ πλείστον ἐξ Αὐστρίας 57,424, Ἀγγλίας 50,958, καὶ Γαλλίας 40,413. ιδ) Χάρτης ἐν γένει ἀξίας δρ. 100,716, τὸ πλείστον ἐξ Αὐστρίας 64,675, Γαλλίας 20050, Ἰταλίας 9,336 καὶ Ἀγγλίας 6,611. ιε) Σχοινία ἐν γένει ἀξίας δρ. 71,524, τὸ πλείστον ἐξ Αὐστρίας 60,085 καὶ Γαλλίας 5,976. ις) Κιγκάλια ἀξίας δραχ. 52,574, τὸ πλείστον ἐξ Αὐστρίας 31,223 καὶ Γαλλίας 14,705. ιζ) Τυρός ἀξίας δρ. 49,468 τὸ πλείστον ἐξ Τουρκίας 45,796 καὶ Αὐστρίας 2,162. ιη) Νήματα ἀξίας δρ. 44,834, τὸ πλείστον ἐξ Ἀγγλίας 45,384. ιθ) Ὑαλικά ἀξίας δρ. 43,305, τὸ πλείστον ἐξ Αὐστρίας 33,192 καὶ Γαλλίας 4,497. Παραλείπονται τὰ μικροτέρας σημασίας εἶδη, τὰ ὅποια ἐν συνόλῳ ἀναβιβάζονται εἰς 1,080,489 δρ.

Β. Ἐξ αὐτῶν γ' η' α) Τῆς πρώτης θέσιν κατέχει τὸ ἐλαττον ἀξίας δρ. 824,747, τὸ πλείστον τοῦ ὁποίου πρὸς τὴν Αὐστρίαν 334,527, Ἀγγλίαν 234,327 καὶ Ἰταλίαν 156,870. β) Δέρματα ἀξίας δρ. 182,788 ἤτοι ἀκαπέργαστα 112,498, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Ἀγγλίαν 104,877, καὶ κατεργασμένα 70,290, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Ρουμουνίαν 64,400. γ) Νήματα ἀξίας δρ. 134,140, τὸ ὅλον πρὸς τὴν Τουρκίαν. δ) Σάπων ἀξίας δρ. 59,414, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Τουρκίαν 52,617. ε) Ποτὰ ἀξίας δρ. 43,965, ἐξ ὧν εἰς μόνον τὸν οἶνον ἀνέχουσιν 42,804, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Ἰταλίαν 34,248 καὶ τὴν Τουρκίαν 5640. ς) Μαλλία ἀξίας δρ. 37,701, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Αὐστρίαν 26,260 καὶ τὴν Γαλλίαν 14,300. ζ) Σπόγγος ἀξίας δρ. 26,220, τὸ πλείστον πρὸς τὴν Γαλλίαν 12,750 καὶ τὴν

Ἀγγλίαν 10,000. Παραλείπονται τὰ μικροτέρας σημασίας εἶδη, τὰ ὅποια ἐν συνόλῳ ἀναβιβάζονται εἰς 119,637 δραχμάς.

ΑΡ.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΠΟ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΙΚΩΝ ΔΕΥΛΩΝ ΠΡΟΝΟΙΑ.

Ἀριθ. 5212.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετών
παρὰ Πρωτοδικαίς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς.*

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ἐν οἷς ἡ νιὰ ἀήλικια συναθροίζεται καὶ ἐκπαιδεύεται εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰ γράμματα, ἀποτελεῖ ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν ὀρφανῶν περισπούδαστον θέμα εἰσαγγελικῆς λειτουργίας. Ἐκ μόνου τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώστα ἐξέρχονται κατὰ μέσον ὄρον ἐνιαυσίως περὶ τὰ 20 ὀρφανὰ ἡλικίας 16 ἐτῶν περίπου καὶ ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Κορασίων περὶ τὰ 15· σχετικὰ φαινόμενα ἀπαντῶνται παρὰ τῶ ἐν Ἐρμουπόλει Ὀρφανοτροφίῳ Μπαμπαγιώτη, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων φιλανθρωπικῶν ὑπὲρ τῆς ἀπόρου γενεᾶς ὀργανισμῶν.

Ἡ ποσότης αὕτη τῶν ὀρφανῶν, ἐξερχομένη τοῦ περιθόλου τῶν εὐεργετικῶν καθιδρυμάτων, ἐκτίθεται εἰς ὅλας τὰς περιπετείας πῆς ἀκανονίστου ζωῆς, εἴτε τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸ εἴτε πρὸς τοὺς μεθ' ὧν τοῦτο, ἐν πάσῃ ἀπειρία συγκοινωνεῖ. Κίνδυνοι εἶναι διεσπαρμένοι πανταχόθεν περὶ τοῦ ἀσθενοῦς πλάσματος. Ἄρα γε μέχρις οὗ τελειωθῇ ἡ πνευματικὴ του ὑπαρξίς, δὲν ὑπάρχει δι' αὐτὸ ὁδηγός; Ὑπάρχει. Περὶ αὐτοῦ προνοεῖ ὁ νόμος, ὅστις εἰ-

ναί, ὁ φιλανθρωπότατος πάντων, Ἐγνοῶ τὸν τῆς ἐπιτροπείας Θεσμόν, ὅστις δύναται νὰ σκιασῇ ὅλων τῶν τάξεων τὰ ὄρφανὰ, καὶ ἐκεῖνα τῶν ὀρφάνων ἢ πλουσία κληρονομία ἐξεγείρει τὸ ἀπώτατον συγγενικὸν φιλτρον, καὶ ἐκεῖνα τῶν ὀρφάνων ἢ κτωχέλια ἀποκρύβει πῆν σπύργην πῆς διαλυομένης οἰκογενείας.

Εἶναι ἀλλοθίς ὅτι ὁ Θεσμός οὗτος ἴδεν ἐψώθη ἔτι ἐν τῇ πρακτικῇ μέτρῃ τοῦ σημείου, καθ' ὃν τὸν ἐγνώρισαν οὐκ ἀρχαῖοι τῆς ἐλευθερίας λαοί. Ἀλλὰ οὐδαμῶς ἀμφιβολία ὅτι ὅσω πρόαγεται τὸ ἀξίωμα τῶν πολιτῶν, ὅσῳ καὶ ἡ προστασία τῶν ἀπελθόντων τῆς κοινότητος μελῶν, ὅσα ἀποπέλεση πρὸς αὐτὸ καὶ πλοσυρότατον κόσμημα καὶ χρησιμότητην διὰ τὸ ἀγνώστον μέλλον ἀλληλεγγύην, ὅσα ποθέτω τὸν σύνδεσμον τῶν εὐπάρων τάξεων πρὸς τὰς ἀπόρους, ὅταν ἐκεῖνα ἔνωρῆς ἐκπέθῳσι πῆν ἐδουτῶν ἀπράνοϊαν, ἐπί τῶν ἐγκρατῶν κλειμένων τῆς ἀδωλότητος μελῶν, ἐκ τῶν ὀρφάνων τὸ ἀξίωμα καὶ πολιτικῆς συμφορῆς αἰδοῦν ἐξεργαζομένους, τοὺς ισχυρότερον ἐβράχισμας.

Ἀλλὰ μὲν τῆς γενικῆς τῆς παρ' ὁ Θεσμοῦ ἐργάζεται καὶ ἡ εἰδικότης ἀποδογὰ πρὸς τὸν εἰδικότερον ἐισαγγελικόν, καθ' ὃν. Πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, παρακαλῶ τοὺς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα ζητήσωσιν ἕκαστος, παρὰ τῶν Διοικήσεων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὑπαρχόντων Ὀρφανοτροφείων καὶ λοιπῶν ἐν ἑγενεὶ φιλανθρωπικῶν τῆς ἀπόρου γενεῆς ἰδρυμάτων, ἢ ἄλλοι κατατάσσονται ἐξ ὧν ἴδμεν, ἂν θέλει περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν ἐν αὐτοῖς εἰσούντων, ἢ κανονικῶς συναθροισμένων ὀρφάνων, μετὰ σημειώσεως ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ 1) τῶν πυχόν γινωστων οἰκογενειακῶν, καὶ ἄλλων ἐκάστου περιστάσεων, 2) τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς των, 3) τῆς ἡλικίας των, 4) τῆς τέχνης ἢ τῆς ἐκπαιδευτικῆς τάξεως εἰς ἃς ἀνήκουσι, 5) τοῦ χρόνου καθ' ὃν πρόκειται, βεβαίως ἢ κατὰ πιθανότητα, νὰ ἐξέλθωσι τοῦ ἰδρύματος, 6) ἂν ζῶσιν ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ ὅποιον ἔργον, ποῦ καὶ παρὰ τίνι προσώπῳ μετέρχονται, — ὁ δὲ Β' κατάλογος θέλει

περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἐξελθόντων ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἰδρυμάτων, μετὰ σημειώσεως ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ 1) τῶν πυχόν γινωστων οἰκογενειακῶν καὶ ἄλλων ἐκάστου περιστάσεων, 2) τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς των, 3) τῆς ἡλικίας των, 4) τῆς τέχνης ἢ τῆς ἐκπαιδευτικῆς τάξεως εἰς ἃς ἀνήκουσι, 5) τοῦ χρόνου καθ' ὃν πρόκειται, βεβαίως ἢ κατὰ πιθανότητα, νὰ ἐξέλθωσι τοῦ ἰδρύματος, 6) ἂν ζῶσιν ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ ὅποιον ἔργον, ποῦ καὶ παρὰ τίνι προσώπῳ μετέρχονται.

Ἐκ τῶν καταλόγων τούτων, τοὺς ὀρφάνους θέλουσιν οἱ Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς προμνησθεῖν διὰ πάσης σπουδῆς, παρακαλῶ αὐτοὺς, ἰδιαιτέρως δὲ τὸν παρά τοις ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικαῖς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἁπλοῦν ἐύρωστότερον παρίσταται τὸ ἀνάγκη φαινόμενον, ἵνα κατασκευάσωσιν πίνακα, περιλαμβάνοντα ἀφ' ἑνὸς μὲν τοὺς ἡμεροβίους ὀρφάνους, οἱ οἱ ἀκαλουθῶντες μαθήματα ἐργασίας ἐσπεριναῖς ὁ Σχολαῖς τῶν ἁπλοῦν, Παίδων, εἶναι ἀπὸ πλείστον δεδομένων, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, ἀντικείμενον τῆς εἰσερχομένης ἐπιχειρηματικῆς ἐκμετάλλεως ἀνθρώπων ἐπιωφελομένων, ἢ ἐκ μὲν τῆς παιδικῆς ἐργασίας εἰσοδήματα, ἀφ' ἑτέρου, δὲ τοὺς ἀκατηρτισμένους ὀρφανούς, ποτε ἀπὸ τῆς τῶν Ὀρφανοτροφείων μορφώσεως, 1) τῶν ὀρφάνων, πολλαὶ ἐν τῶν ἐργασίᾳ ἀγῶνι ἰδρωτῆς ἠφάνισθησαν, δι' ἐλλείψιν κανονικῆς προσασίας καὶ ἢ οἰκονομικῆς ἀποκατάστασις ἐκαστοῦ ὀρφάνου τοῦ βίου, περιπετειῶν, καθυστερεῖ. Καὶ ἐν ὧν εἰς περαιτέρω ἐξ ακρίβωσιν τοῦ πίνακος τούτου θέλουσιν οἱ Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς συνδύσει πρὸς τὰς προμνησθείσας πληροφορίες τὴν δέουσαν ἀπὸ τῆς Αστυνομικῆς Ἀρχῆς ἐπικουρίαν, παρακαλῶ αὐτοὺς ἂ) ἵνα κατὰ τὸ ἄρθρον 649 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, διορίσωσιν ἀμέσως ἐπὶ ἐκάστου τῶν ὀρφάνων ποῦ πίνακος ἐπίτροπον ἐκ τῶν κατὰ τὴν διαμονὴν αὐτῶν ἰδιοκτητῶν, τραπεζιτῶν, δικηγόρων, ἰατρῶν, ἐμπόρων, βιομηχανῶν καὶ λοιπῶν ἐπαγγελματιῶν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν μεγαλειτέρων, β') ἵνα δώσωσιν αὐτοῖς πᾶσαν πληροφορίαν καὶ διὰ τῆς ἐ-

πιτοπίου αστυνομίας βοήθειαν εἰς ἀνεύρεσιν καὶ ἐπικοινωνίαν τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των τεθέντων ὀρφανῶν, γ') ἵνα ἐξηγήσωσιν αὐτοῖς τὰ ἐπιτροπικὰ καθήκοντα, κινουμένης ἰδιαιτέρως τῆς ἐνεργείας των εἰς τὴν παρ' ἐαυτοῖς ἐγκαιρον συνάθροισιν τοῦ περισσεύματος τῶν μικρῶν ἡμερησίων εἰσοδημάτων τῶν ὀρφανῶν καὶ τὴν ἐπ' ὀνόματι τούτων κατάθεσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ταμειυτήριον τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Συγχρόνως παρακαλῶ τοὺς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα 1) ἐπιμεληθῶσι τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1861 νόμου καὶ ἰδιαιτέρως τὴν εἰς τὸ πρόσωπον τῶν αὐτῶν ἐπιτρόπων λειτουργίαν τοῦ ἀρθροῦ 36 τοῦ νόμου τούτου, ὅπως ἐντεθῆεν ἐφοδιασθῆ ἡ προκειμένη τοῦ ἐπιτροπικοῦ θεσμοῦ ἐφαρμογὴ διὰ τῆς πρακτικωτάτης ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν ποινικῆς ἐξουσίας, 2) ἵνα ἐπιστείλωσι πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Εἰρηνοδίκας τὰς ἀναγκαίας παραγγελίας, ὅπως κατὰ τὰ νόμιμα δίδωσιν ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ οἱ διορισθησόμενοι ἐπιτροποὶ λόγον τῶν ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένων, καὶ 3) ἵνα κατὰ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς μηνὸς μοὶ γνωστοποιήσωσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς γενικῆς ἐνεργείας των.

Καθόλου εἶπεῖν, ἡ εἰσαγγελικὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λειτουργία ἔχει τι ἐργῶδες. Ὅταν ὁμως διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐκτεθέντος μηχανισμοῦ κατὰ πᾶν ἔτος τίθενται ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ἐπιτροπικοῦ θεσμοῦ μόνις ἐκ τῶν ὀρφανικῶν ἀσύλων ἐξερχόμενα τὰ ἀσθενῆ ὄντα, ἵνα χειραγωγηθῶσι εἰς τὴν πολύτροπον βιωτικὴν ὁδὸν ὑπὸ τῶν μάλλον εἰς αὐτὴν προκεχωρημένων τῆς κοινωνίας μελῶν, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὁ καρπὸς τῆς ἐργασίας, ἐν τῇ συνεχείᾳ τοῦ χρόνου, θὰ ἀποδείξῃ γλυκύτητα ἀξίας χριστιανικωτέρου καὶ πολιτικωτέρου μέλλοντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1877.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἐν τοῖς φυλ. 53 καὶ 54 τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐπραγματεύθημεν περὶ εἰκοσι νόμων, ψηφισθέντων κατὰ τὴν Ἐκτακτὸν (ἐ. ἐ.) Σύνοδον τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἡ νομοθετικὴ γονιμότης αὐτῆς προβαίνει εἰ μᾶλλον διὰ τοῦτο εἰς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης μελέτης ἀπαραίτητος ἡ ἐπιθεώρησις καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ ἡμετέρου Νομοθέτου ἔργων.

α) Νόμος ΧΛΙ' τῆς 27 Ἰουνίου 1877.—Χρηθεῖ ἀναπληρωτικὴν πιστώσιν (ἐ. ἐ.) εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐκ ὀρ. 112,000 ἤτοι 12,000 διὰ μισθὸν διαθεσίμων καὶ 100,000 διὰ γαλιάνθρακας.

β) Νόμος ΧΛΔ' τῆς 29 Ἰουνίου 1877.—Κανονίζει τὴν ἐν τῇ οἰκονομικῇ ὑπηρεσίᾳ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, εἰς ἣν ὀρίζονται ποιναὶ ἡ τῆς ἐπιπλήξεως, τοῦ προστίμου (μέχρις 100 δραχμῶν) καὶ τῆς προσωρινῆς παύσεως (μέχρι 30 ἡμερῶν) ἡ τελευταία ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ μόνου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰῶ αἱ λοιπὴ δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν ὁποίων, ἐν τῷ δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, συγγράφεται πρόσφυγὴ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις ἐπικυροῖ ἢ ἀκυροῖ τὴν ἀπόφασιν, ἐλαττώνει ἢ ἐπέκτεινει τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν, δυνάμενος ἐν γένει νὰ μεταδώσῃ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἢ ἄλλους ἐκτάκτους ἐπιθεωρητάς, καὶ ἐξασκῶν αὐτὴν καὶ ἐπὶ τῶν λειτουργῶν τῶν ἄλλων κλάδων τῆς διοικήσεως, ὅσοι συμπράττουσιν εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων, ἔχουσι τὴν ἐπιτήρησιν ἢ ἐξελεγχθῆναι τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ ὀφείλουσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσωρινὴν παύσιν αὐτῶν καὶ

τούς στρατιωτικούς, δύναται ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀποταθῆ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, καὶ ἐν διαφωνίᾳ ἀποφασίζει τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Αἱ περιπτώσεις τῆς ἐπιβολῆς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν εἶναι διάφοροι οὕτως ἐξάσκησις συντεταγμένης τέχνης ἢ ἐμπορίου, κατοικία ἐκτὸς τῆς ἐδράς, παραμέλησις ἢ παράβασις καθήκοντος ἐκ ραθυμίας, ἀκυβερτίας ἢ κουφότητος, κακοήθης διαγωγή, ἀπομάκρυνσις ἄνευ ἀδείας ἢ πέραν τοιαύτης, ζήμια ἐκ βραδείας ἐλεύσεως, ἀπρυμδίας ἢ προώρου ἀναχωρήσεως, ἀκυρότης ἐνεργείας, ἢ ἐκδόσις ἐντάλματος συλλήψεως ἢ φυλακίσεως ἢ παραπομπῆς εἰς δίκην ἐπὶ πλημμελήματι (ἄρθ. 22 καὶ 24 τοῦ Πεντακτοῦ Νόμου) ἢ κακουργήματι, ἀπειθεία πρὸς τὰς πρᾶσι παρμένας ἀρχάς, ἐπίμεμπτος πρὸς αὐτάς ἢ ἀπὸ ἀλλοθι συμπεριφορά, τέλος ὀλιγωρία περὶ τῆν ἐξάσκησιν πῆς/πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

κγ') Νόμος ΧΛΕ' τῆς 29^{ης} Ἰουλίου 1877. — Πρόκειται ἰδίως περὶ ἐπεκτάσεως τῶν εὐεργετημάτων τοῦ θεμελιώδους νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς πρὸς ἐκείνους ὅτινες διὰ τῶν δηλώσεων τῶν ἐξῆς ἔτησαν γαίας ἢ ἐξαιραθείσας πῆς διανομῆς μέχρι σέλους αὐγούστου 1877 ἢ κατεχομένας ὑπὸ ἄλλων δηλωσάντων μέχρι πέλους τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὅθεν χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς νέα τρίμηνος προθεσμία, ἀπὸ 1^{ης} Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1877, ὅπως δηλώσωσιν ἑτέρας ἐθνικὰς γαίας (πρὸ αὐτῶν δικαίωμα χορηγεῖται καὶ εἰς πάντα Ἕλληνα μὴ καπαχον γαιῶνα.

κδ') Νόμος ΧΛΣΤ' τῆς 29^{ης} Ἰουλίου 1877. — Κατὰ τὴν τελωνιακὴν νομοθεσίαν τοῦ 1861 ἡ διασάφησις χρησιμεύει ὡς βάση τῆς φορολογίας, ἀδιαφόρως ἂν περιλαμβάνη πλείοτερα τῶν ὑπαρχόντων πράγματι ἐμπορευμάτων ἢ ἂν κατατάσῃ αὐτὰ εἰς ἀνωτέραν τελωνίου κλίμακα ἀπ' ἐναντίας δὲ ἂν ἡ διασάφησις περιλαμβάνη ὀλιγώτερα τῶν ὑπαρχόντων πράγματι ποσῶν ἢ κατατάσῃ αὐτὰ εἰς κατωτέραν τελωνίου κλίμακα, πληρώνεται διπλοῦν

τὸ ποσὸν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, ὅπερ ἤθελε ζημιωθῆ τὸ δημόσιον, εἰάν δὲν ἀνεκαλύπτεται ἡ διαφορά. Ὁ νέος νόμος ἐξαιρεῖ τὰ καθαρὰ λογιστικὰ λάθη, ὅσων ἐξ ἐσφαλμένης ἀντιγραφῆς ἀριθμῶν, κακῆς β-σπίξεως ἀυτῶν, κατὰ φάνως λεληθασιμένου ἀριθμητικοῦ ὑπολογισμοῦ, κατ' ἀφορμὴν μόνον εἰς τὸ μέλλον ἀλλοῦ καὶ εἰς τὰς ἐκπερελίας κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διαφοράς. Ὅθεν τὸ περίεργος ἢ ἐξακρίβωσις τῆς χρηματικῆς σπουδαιότητος τῶν διαφορῶν τούτων. Περὶ τοῦ λογιστικοῦ λάθους ἀποφαίνεται τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

κε') Νόμος ΧΛΖ' τῆς 30^{ης} Ἰουλίου 1877. — Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν (ε. ε.) δρ. 4320⁰⁰ διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν.

κς') Νόμος ΧΛΗ' τῆς 30^{ης} Ἰουλίου 1877. — Ἐπιχυροῖ τὴν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας (σύμβασις τῆς 22^{ης} Ἰουνίου 1876, τῆς ὁποίας ἡ ἐσχῆς ἐκτείνεται ἐπὶ τριετίαν μέχρι τῆς 9^{ης} Ἰουλίου 1880, ὑποχρεομένου τοῦ δημοσίου ὀφθαλμοῦ εἰς ἐνιαυσίαν πρὸς τὴν ἑταιρίαν ἐπιχορήγησιν δρ. 650,000 (370,000 ἐκ τοῦ ταμείου τῆς δόδοποιίας καὶ 280,000 ἐκ τοῦ δημοσίου), πληρόνομένην κατὰ μῆνα εἰς δωδεκάτημθρια, καὶ εἰς ἐγγύησιν πρὸς τοὺς μετόχους τῆς ἑταιρίας ἐνιαυσίου τόκου 5 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ὅπερ κατέβηκεν ἐκ τῶν 3,000,000 δρ. κεφαλαίων τῶν. Αἱ ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας συνίστανται ἐν τοῖς ἑξῆς: Ὁφείκει νὰ διατηρῆ διὰ τῶν ἰδιοκτῆτων ἄτμοκινήτων τῆς τὴν ἐσωτερικὴν ἐν Ἑλλάδι συγκοινωνίαν κατ' εἰδικῶς διαγραφόμενον δρομολόγιον, τὸ ὅποσον δύναται νὰ ἐπεκταθῆ εἰς πυκνότητά καὶ γραμμὰς, ἀπὸ συνεννοήσεως τῆς ἑταιρίας μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ ἀποζημιώσει δρ. 5 κατὰ πᾶν περαιτέρω διανυθησόμενον ναυτικὸν μίλιον εἰάν τρίς ἐντὸς τοῦ ἔτους ἄνευ ἀκαταμάχῃτου ἀνάγκης παραλείψῃ ἢ ἑταιρία τὴν ἐκτέλεσιν προσεγγίσεως τινος, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον, ἐπι-

βαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μέχρι δρ. 500, ὅπερ διπλασιάζεται ἐν ὑποτροπῇ· αἱ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δρομολογίου διατυπώσεις ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρισίν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν· τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας πρέπει νὰ εἶναι ἐν καλῇ κατάστασει μετὰ πληρώματος Ἑλληνικοῦ· ἀπαγορεύεται ἡ προσέγγις τῶν εἰς ἄλλους παρά τοὺς διὰ τοῦ δρομολογίου ὀρισμένους λιμένας, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ διατηρῆ πρακτορεῖα· δύναται ἐν τούτοις ἡ ἐταιρία νὰ ἐκτελέσῃ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὰς γραμμὰς τῆς ἀνευ βλάβης τῶν ἐσωτερικῶν.

Π. Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοία μεταφέρει καθ' ὅλην τὴν γραμμὰς τῆς δωρεὰν μὲν τὴν ἐπίσημον καὶ ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν, τὰ δημόσια χρήματα, τὸ χαρτόσημον καὶ γραμματόσημον καθὼς καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους τοῦς στελλομένους δι' ὑπηρεσίαν, ἐπὶ ἐκπτώσει δὲ (κατ' αἴτησιν τῶν ἑρμοδίων ἀρχῶν) τοῦ κεκανονισμένου ναύλου 30 μὲν τοῖς ὀλο τοῖς ὑποδέχοις καὶ κατάδικοις καὶ τοῖς δι' ὑπηρεσίαν στέλλομένοις στρατιωτικοῖς ἐν γένει ναυτικοῖς καὶ πολιτικοῖς ὑπαλλήλους, 50 δὲ τοῖς ὀλο τὸ ἀποσπυλλόμενον δημόσιον ὕλικόν· ἔκτος τῶν ἀνωτέρω ὑπηρεσιῶν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας καὶ πρὸς ἰδιαιτέραν χρῆσιν ἐπι ἀποζημιώσει, κανονιζομένη δι' ἰδιαιτέρας σύμφωνίας· ἐὰν δὲ αὕτη γίνεται καθ' ὄρας, βεβαιούται τὸ πᾶσόν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ἀπὸ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ μηχανικοῦ τοῦ ἀτμοκινήτου, καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόν διοριζομένου ἐπ' αὐτοῦ ὑπαλλήλου· Ἐὰν ἐκ δημοσίου φορτίου πολεμοφοδίων προκύψῃ ζημία, τὸ δημόσιον εὐθύνεται εἰς τὴν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἐταιρίας σημειουμένην ἀξίαν τῶν καταστραφέντων ἀντικειμένων· Ἐὰν τὸ δημόσιον καθυστερήσῃ πέραν τριακονθήμερου τὴν πληρωμὴν οἷας δὴ ποτε ἐκκαθαρισμένης κατ' αὐτοῦ ἀπαιτήσεως τῆς ἐταιρίας, πληρώνει τόκον 8 τοῖς ὀλο.

Τὸ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας εἰσαγόμενον καὶ καταναλισκόμενον ὕλικόν πρὸς οἰκοδομήν, ἀπαρτισμόν, ἐπισκευήν, ἐνέργειαν καὶ συντήρησιν τῶν ἀτμοπλοίων, τῶν ἐργαστασίων καὶ τοῦ ναυπηγείου τῆς εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται δημοσίαν καὶ δημοτικὴν φορολογίαν· τὰ ἀτμόπλοιά τῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰ πολεμικά· ἐν γένει δὲ ἐφαρμόζεται πρὸς αὐτὰ ὁ νόμος περὶ θαλασσίας ἀστυνομίας· ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἡμεταφοραῖδιωτικῆς ἀλληλογραφίας ἐκτὸς τῆς ἐπισήμου τῆς ἐταιρίας· Παραλείπονται αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι ἐκτὸς τῆς γενικῆς παρατηρήσεως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζη ἐν Ἑρμουπόλει ἰπίτροπον πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἐταιρίας.

κζ') Νόμος ΧΛΘ' τῆς 30 Ἰουνίου 1877·—Ἐπιτρέπεται τὴν ἐκ τῶν πόρων τῆς ἐπαρχιακῆς καὶ δημοτικῆς ὁδοποιίας πληρωμὴν (ἐπὶ ἀποδόσει) τῶν ἀναγκίων δαπανῶν διὰ τὴν συντέλεσιν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν ἀπὸ Ἀργινίου μέχρι Μεσολογγίου, ἀπὸ Ζαβέρδας μέχρι Βονίτζης, καὶ ἀπὸ τῆν ἀπὸ χειρὸν ταχτηροίησιν τῆς ἀπὸ Λεβαδείας εἰς Λαβιανίου κή). Νόμος ΧΜ' τῆς 3 Ἰουλίου 1877·—Ἐπιβάλλει φόρον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων Ἑλληνικῶν νομισματικῶν κερμάτων 12 τοῖς ὀλο ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας αὐτῶν, ὀριζομένης ἐπὶ τοῦ κατὰ νόμον ὀλικοῦ βάρους αὐτῶν· Ἐπιτρέπεται τῷ Ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν καὶ περαιτέρω αὐξήσιν τοῦ φόρου τούτου· ἀπαγορεύεται εἰς τὰ πρακτορεῖα τῶν ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν παραδοχὴν καὶ ἐν γένει ἐπὶ πλοίων φόρτωσιν χρηματοδεμάτων (ἐκτὸς κερμάτων ἀξίας κατωτέρας τῶν 50 δραχμῶν) ἀνευ ἀδείας τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ ἀνευ ἐπισήμου σφραγισέως τῶν. Πᾶσα ἐξαγωγή νομισμάτων χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, κυρίων ἢ συμπληρωτικῶν, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ἐν τῷ τελωνιακῷ ὀργανισμῷ διατυπώσεις· Ἡ παράβασις αὐτῶν ἐπὶ μὲν τῶν νομισμάτων ἐπιφέρει τὴν πληρωμὴν φόρου 12 τοῖς ὀλο, ἐπὶ δὲ τῶν ἀργυρῶν κερμάτων τὴν ποινὴν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω ὀπισθοδρομικῆς, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, προνοίας ὁ νόμος διατιμᾷ τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς νέας δραχμῆς ἀξίας 20 (ποῖς ο) ὁ πρὸς τὴν παλαιὰν δραχμὴν ἀναστ. 25 (τρῖς ο) ὁ. ὡν ὅσον ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τὰ κέρματα διατάσσει τὴν κυκλοφορίαν, ἀυτῶν ἐπιτῆσιν ὑπεχρεώσῃ τοῦ δημοσίου ἐν ὄψει ἐπιπέδων μὴνῶν ἀπὸ τῆς ἀρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἂν τὰ λλάσῃ αὐτὰ ἀντὶ ἀλλοτῶν νομισμάτων κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατίμησιν.

κδ) Νόμος ΧΜΑ' τῆς 3 Ἰουλίου 1877.—Ἐπιτρέπει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀνασ. συνομολογήσῃ τὴν παράδοσιν τῆς Ναξίας σμύριδος εἰς τοὺς τόπους τῆς καταστάσεως ἢ τὴν ἀποθήκασιν αὐτῆς ἐκεῖσε καὶ ἐν Πειραιεὶ πρὸς πώλησιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις γένεσις ἐπιτρέπεται πώλησις οἰδ' τιμὴν ἠμῆ ἀποφέρουσαν τῷ δημοσίῳ καθαρὸν κέρδος δρ. 12½ κατὰ ἑστατηρὰς εὐρ. περίλαμθανομένων καὶ τῶν κηρῶ ἐξορύξεως καὶ λοιπῶν ἐξόδων (μέχρι φορτώσεως εἰς τοὺς ἐν ἠΝάξω θέρμους). Ἐπιτρέπεται εἰς τῶν ἀνωτέρω δὲν διακωλύεται καλῆ πρότερον ἰσχύουσα κανονικὴ τάξις τῆς ἐκπονήσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δημοσίου ἔργου τοῦ ἰδίου ὑπάρχουσι πρὸς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἔσοδοι. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀναγκάσας ὑδαπάνας διὰ τὴν μεταγωγὴν καὶ ἀποθήκασιν, θέλουσιν αὐταὶ ὀρίσθῃ διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἐγκρισίν τῆς Βουλῆς.

λε) Νόμος ΧΜΒ' τῆς 3 Ἰουλίου 1877.—Χορηγεί ἀναπληρωτικὴν πίστώσιν (ε. ἔ.) εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δίκαιοςύνης ἐκ δρ. 7,600 ἐξ ὧν 6300, διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ 1300 διὰ τὸ ὄλικόν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

λδ) Νόμος ΧΜΓ' τῆς 3 Ἰουλίου 1877.—Χορηγεί ἀναπληρωτικὴν πίστώσιν (ε. ἔ.) εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐκ δρ. 20,000 δι' ἐξόδων ναυαγίων.

λβ) Νόμος ΧΜΔ' τῆς 3 Ἰουλίου 1877.—Ὀρίζει τὴν πρὸς ἑκάστην ψυχὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπικρατείας ἀναλόγιαν τῶν χαλκίνων νομισμάτων εἰς δρ. 3 ἀν-

τι τῶν 2, τὰς ὁποίας ἐπέτρεπεν ὁ νόμος τῆς 10 Ἀπριλίου 1867.

λγ) Νόμος ΧΜΔ' τῆς 7 Ἰουλίου 1877.—Ἐπιτρέπει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 30 Μαρτίου 1841 ὀριζομένην προσυπογραφὴν πῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Πραπέτης διορίσῃ εἰδικούς Ἐπιτρόπους ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διοικητικῶν, οἰκονομικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων βαθμοῦ οὐχὶ κατωτέρου τοῦ τμηματάρχου ἡτέφευα.

λδ) Νόμος ΧΜΕ' τῆς 8 Ἰουλίου 1877.—Κυροῖται ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1877 καὶ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1875 δύο Βασιλευσάκια καὶ τὴν ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1876 ἀπόφασιν τοῦ Ἐπιτροπικοῦ Συμβουλίου περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν δασμολόγιον κατὰ τὸ ἄρθρον 43 Φεβρουαρίου 1867. Ὁ Στόχος τοῦ ἔργου ἐπὶ τὰ ἀνωτέρω ἐκβαρῶντικὰ μέτρα εἰς τὴν ἰσομότητι καὶ ἐπιψήφισιν ἐντὸς δύο μηνῶν. Καὶ ὁμοίως πᾶρ ἄλλων ἐπὶ τῆ ὀλικληρίας. Ἐν γένει πρόκειται περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἰσχύοντος τελωνιακοῦ δασμολογίου, καὶ ἀποδῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐπιτομένων εἰδῶν ἐκανονιστικῶν κατὰ τὴν ἀκόλουθον φοραλογικὴν καλίμακα:

Κατ' ὀκλᾶ (βάρεται βερνικωσάι καὶ ἐπιμετῶν πίδακῶν ἀφ' ὧν δρ. 1½, ἐπιμετῶν πίδακῶν χάρτου (βερνικῶ τῶν λεπ. 75, καὶ κερπῶν κοπανιστῶν (πουμεπεκί) λεπ. 70, εἰς σιγάρα (παύρα) δρ. 1 Βιργινίας, καὶ ἐν γένει διὰ τὰς παρβάκων δρ. 1 εἰς ἑκάστην κομμένον ἢ σιγάρα διὰ χάρτου τυλιγμένον δρ. 1 εἰς κηρῶς παντὸς εἶδους, στεατικῶν ὀξῶν καὶ πᾶσα ἀλλοτῶν κηρῶν οὐσία λεπ. 30, εἰς λαμπάδας καὶ σπέρματσῶν λ. 65. Κορδέλλαι μεταξωταὶ καὶ βελούδιαι λεπ. 20, μεταξοβάμβακοι καὶ λιγομέταξαι καὶ μαλλινομέταξαι καὶ τρισύνθετοι λεπ. 7, μάλλιναι καὶ μαλλινοβάμβακοι λ. 4. Κοσμήματα μετάλλιναι, δακτυλίδια κλπ. μετὰ λίθων μιμητῶν ἢ ἀνευ λίθων, δρ. 2, 20. Κτένια παντὸς εἶδους, βελονοθηκαὶ κλπ. ἐκ πάστας, μετὰ ἢ ἀνευ μετάλλων, δρ. 2. Νάτρον

πρὸς καθαρισμὸν ἐνδυμάτων λ. 5. Ξύλινοι κρουνοὶ καὶ καρφία δι' ὑποδηματοποιούς λ. 20. Ξυλεία διὰ καρεκλοποιούς λ. 5. Παιγνίδια τῶν παιδῶν ξύλινα, χάρτινα ἢ κεκαλυμμένα διὰ δέρματος ἐκτὸς τῶν πηλίνων δρ. 1,80, ἐκ μολύβδου, σιδήροφύλλου ἢ λευκοσιδήρου λ. 90. Πήλινα σκεύη, ἀνθοδοχεῖα, καπνοδοχεῖα κλπ. πρὸς στολισμὸν αἰθουσῶν, πρὸς συσκευὴν καθυγῆς, ἢ παιγνίδια τῶν παιδῶν κλπ. λ. 30, κρᾶπέζης, λεκάνας ὑδροχόαι λ. 40, πίθοι ἐν γένει, πιάτα κοινὰ λ. 3, σκευὴ λευκὰ ἐκ πορσελάνης πάντοσ εἶδους λ. 30. Τροχοὶ (ἀκόνας) λ. 8. Γαλῖα τῶν παραθύρων λ. 10. Ἐλέλινα δόχεα, σφαιραὶ ὑελίνοι λ. 50. Ὑφάσματα βαμβακηρά, ρηγάτα, δαμῶτα, διμήτα, πανία λευκασμένα, μίσκια λ. 75, γρενάντιναί καὶ γάζα δρ. 3, φέλπα δρ. 2. Λάπαι καὶ ὑφάσματα δικτυωτά, πλεκτά διὰ παραπετάσματα δρ. 2, κανάβάτσα λ. 40, τυπωτά καλεμκεριά δρ. 8, ἄδαντέλλαι μὲ χάνδρας ὡς καὶ αἰ χονδραὶ λιναὶ ἢ λινοβάμβακοὶ τὸ δρόμι λ. 15, μάλλιναί δὲ καὶ μαλλινοβάμβακοὶ λ. 5. Βάμβάξ μετὰ φλοιοῦ ἢ μὴ καὶ σπόρου λ. 2, ἀνευ σπόρου λ. 7. Μέταξα κατεργασμένη καὶ ἰμπρισίμιον δρ. 20. Ὑποδήματα μεταξωτά καὶ μεταξοβάμβακα δρ. 20. Σερᾶπια παντός εἶδους (καὶ τὰ φαρμακευτικὰ) δρ. 1. Ἀκοναὶ λ. 4. Ἀλειμνία χοίρειον λ. 30. Αὐγοτάραχα δρ. 1,20. Βιβλία ἀγραφα, δεμένα ἢ ἀδέτα λ. 50. Βούτυρον λ. 40. Κιμέντια γῆ λ. 3. Μαράθόσπορος λ. 4. Γλυκάνισος λ. 30. Δέρματα ἀκατέργαστα βοῶν, μόσχων, καμήλων καὶ βουβάλων, χρωματόπαστα ἐξ Ἰνδίας προερχόμενα λ. 2. Ἀσκοὶ ἐρραμμένοι ἀμεταχειρίστοι καὶ γεντέκια λ. 46. Δίσκοι ἐπηργυρωμένοι, ἐκ pack fong, argentou, ἀπλοῖ ἢ με κοσμήματα χαρακτὰ ἢ σφύριστὰ δρ. 8. Δυναμίτις λ. 50. Κάλτσαι μάλλιναί, λιναὶ καὶ μαλλινοβάμβακοὶ δρ. 3. Κάτοπτρα δρ. 1, πρὸς χρῆσιν χωρικῶν, στρογγύλα ἐκ λευκοπαφύλλου κττ. λ. 50. Λαιμοδέται μεταξωτοί, μαλλινομέταξοι ἀνδρῶν δρ. 20, γυναικῶν δρ. 24. Νήματα τετράπλεκτα ἀλεύκαστα λ. 45, λευκασμένα λ. 70. Ὄσπρια παντός εἶ-

δους λ. 5. Σίδηρος κατεργασμένος εἰς καρφία λ. 20. Σκεύη ἐπηργυρωμένα, ἐκ pack fong ἢ argentou δρ. 8, ἐλάσματα ἐκ τῶν μετάλλων τούτων δρ. 1, σύρμα δρ. 1 $\frac{1}{2}$, Σχοινία λευκὰ ἢ κατραμωμένα λ. 50, ἐκ σπάρτου λ. 5, παραγάδια κλπ. σπάγγοι ἐν γένει λ. 30. Μανδήλια λινὰ, μεταξωτά ἢ ἡμιμέταξα δρ. 16. Τούλι βαμβακηρὸν ἢ μάλλινον καὶ διὰ πέλους γυναικείους δρ. 6. Φορέματα διὰ παιδῶν πλεκτά, μάλλινα ἢ μικτά, περιτυλίγματα τοῦ λαιμοῦ κλπ. δρ. 5. Χαβιάρι μαῦρον δρ. 1 $\frac{1}{2}$, κόκκινον λ. 15. Γαρικὰ, καπνιστὰ καὶ ξηρὰ ἐν γένει λ. 60, ὑπίφοι, ρέγκαι κλπ. λ. 20, σαρόελαι σωλωμοί, λακέρδαι κλπ. λ. 15, μπακαλαῖοι κλπ. τάρνια λ. 10.

Ἐπὶ τῶν ἐπομένων εἰδῶν ἡ εἰσαγωγή τελωνίζεται κατ' ἄλλο μέτρον: Κέραμοι καὶ τούβλα ἢ χιλιάς δρ. 10, τούβλα Νεαπόλεως χρωματιστὰ ἐπίσης. Μυλόπετραὶ συνδεσμέναι διὰ σιδηρῶν στεφανίων ἢ ἄλλων δεσμῶν πρὸς χρῆσιν ἀτμομύλων τὸ ζεῦγος δρ. 40. Ξυλεία ναυπηγήσιμος κατ' ἐκτίμησιν πρὸς 6 τοῖς 00. Ὀμπρέλλαι μεταξωταί, μεταξοβάμβακοί, μαλλινομέταξαι ἢ λينوμέταξαι ἐκάστη δρ. 1 $\frac{1}{2}$, μάλλιναί δὲ ἢ μαλλινοβάμβακοὶ λ. 45, βαμβακηραὶ, λιναὶ ἢ λινοβάμβακοὶ λ. 30. Σιδηροῦ σωληνες δι' ὑδραγωγεία, ὡς καὶ πλάκες καὶ καρφία εἰς κατασκευὴν ἀτμολεβήρων ὁ στατήρ λ. 25. Περιλαίμια, περιχειρίδια, βαμβακηρά ἢ λινοβάμβακα ἀνδρῶν ἢ δωδεκάς λ. 60, περιλαίμια μετ' ἐπιστηθίων ἀνευ ἐπιχειριδίων ἢ δωδεκάς δρ. 1,20. Ἐπικαλύμματα τραπεζῶν μάλλινα ἢ μαλλινοβάμβακα ἢ δωδεκάς δρ. 3,25. Σανίδες δι' οἰκοδομήν καὶ σταφιδοκιβώτια ἐκάστη λ. 15, πόντιδες, μεσόποντοι καὶ καθρόνια ἕκαστον λ. 40, πέταυρα, σκόρτες κλπ. καὶ διὰ φουντώματα βαρελίων ἕκαστον λ. 6. Καπέλα μάλλινα ἢ σύμμικτα ὑψηλὰ, ὡς καὶ τὰ ἐξ ἄλλου ὑφάσματος στολισμένα ἢ μὴ, ἀνδρῶν καὶ παιδῶν ἕκαστον δρ. 1, μεταξωτὰ μεταξοβάμβακα, τούλινα, κρέπινα, βελλούδινα γυναικῶν καὶ κορασίαιν, κλειστὰ ἢ μὴ, ἕκαστον δρ. 10. Κασκέτα ἀνδρῶν

ἢ παίδων ἐκ τσόχας καὶ ἄλλων ὑφασμάτων ἢ δωδεκάς δρ. 5, ἐπὶ χάρτου δὲ βερνικωτοῦ δρ. 3. Βοῦρτσαι τριγῶν, πτερῶν καὶ βρουύλων ἢ δωδεκάς δρ. 2. Μηχαναὶ ραπτικῆς χειροκίνητοι ἐκάστη δρ. 8, ποδοκίνητοι καὶ χειροποδοκίνητοι δρ. 16. Προσωπίδες ἐξ ὑφάσματος ἢ δωδεκάς δρ. 4. Μπαούλα ἐκ λινοῦ καὶ ξύλου ἢ χαρτονίου, σκεύη ταξιδίου ἐκ τάπητος μετὰ συνεχομένου κιβωτίου ἢ μετὰ πολλῶν δερματίνων χωρισμάτων ἕκαστον δρ. 2, λοιπὰ σκεύη ταξιδίου ἕκαστον δρ. 1. Κλειδοκύμβαλα καινουργῆ ἢ μὴ ἕκαστον δρ. 100. Ἀμαξίδια χειροκίνητα ἕκαστον δρ. 6, ποδήλατα ἐπὶ 2 ἢ 3 τροχῶν ἕκαστον δρ. 10.

Τὰ μὴ κατονομαζόμενα ἐν τῷ τελωνιακῷ δασμολογίῳ φάρμακα φορολογοῦνται κατ' ἐκτίμησιν ἕτοις οἰο. Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν ρακῶν ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἡμισυ· καταργεῖται δὲ τὸ ἐπὶ τῶν τεθραυσμένων ἐλαιοπυρήνων· ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ἐπὶ 30,000 ὀκ. καννάβεως καὶ 10,000 ὀκ. στυπίου δι' ἕκαστον ἐγγώριον σχοινοποιεῖον ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ. Ἐπίσης ἐλεύθεραι τέλους αἱ σιδηραὶ ἄγκυραι, ἄλυσσεις καὶ ἀντλίας διὰ τὰ πλοῖα, αἱ πρὸς περιχάλκωσιν τῶν ὑφάλων αὐτῶν πλάκες καὶ φύλλα ἐκ χαλκοῦ ἢ ψευδαργύρου καὶ οἱ πρὸς ταύτην ἤλοι.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐξετασθέντων τριάκοντα τεσσάρων νόμων προκύπτει ὁ γενικὸς χαρακτήρ τῆς ἀπὸ τοῦ ἔαρος 1877 πνευματικῆς τοῦ ἔθνους διευθύνσεως. Τέσσαρες νόμοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δημοσίας περιουσίας, ἑπτὰ εἰς τὴν φορολογίαν, δέκα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐν γένει διαχείρισιν, τέσσαρες εἰς ἐθνικὰ δάνεια, δύο εἰς τὴν νομισματικὴν κυκλοφορίαν, δύο εἰς τὴν συγκοινωνίαν, δύο εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν καὶ τρεῖς εἰς τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν τοῦ τόπου. Ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀποτελοῦσι τὸν ἄξονα, περὶ τὸν ὁποῖον ἐστράφη ἡ πολιτικὴ μηχανή. Καὶ ὁμως πόσον ἔτι ὑπολείπεται μέχρι τοῦ σκοποῦ!